

SENAT DE BELGIQUE**BELGISCHE SENAAAT**

SEANCE DU 10 OCTOBRE 1950

VERGADERING VAN 10 OCTOBER 1950

Principales Recommandations adoptées par l'Assemblée Consultative du Conseil de l'Europe au cours de la première partie de la session de 1950, et communiquées aux Parlements Nationaux.

Voornaamste Aanbevelingen door de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa aangenomen in het eerste deel van haar zitting 1950, en toegezonden aan de Nationale Parlementen.

SOMMAIRE**INHOUD**

	Page
I. — Lettre de M. Spaak, Président de l'Assemblée Consultative, à M. Struye, Président du Sénat (en annexe: Résolution de l'Assemblée Consultative tendant à assurer la présentation aux Parlements des Recommandations de l'Assemblée)	2
II. — Recommandations de l'Assemblée Consultative au Comité des Ministres :	
1. relative à la création d'une Armée Européenne (AS (2) 52)	4
2. tendant à définir la politique générale du Conseil de l'Europe, à savoir :	
a) la création d'autorités spécialisées dans le cadre du Conseil de l'Europe (AS (2) 121)	4
b) un renforcement politique du Conseil de l'Europe (AS (2) 74, 5 i et ii)	5
3. sur une Autorité du Charbon et de l'Acier (AS (2) 132)	5
4. tendant à la création d'un Code Européen de Sécurité sociale (AS (2) 99)	6
5. sur le Plein Emploi (AS (2) 103)	11
6. relative au projet de Convention de sauvegarde des Droits de l'homme et des Libertés fondamentales (AS (2) 104)	14

	Bladz.
I. — Brief van de h. Spaak, Voorzitter van de Raadgevende Vergadering, aan de h. Struye, Voorzitter van de Senaat (in bijlage: Resolutie van de Raadgevende Vergadering tot aanbieding van de aanbevelingen van de Vergadering aan de Parlementen)	2
II. — Aanbevelingen van de Raadgevende Vergadering aan het Ministercomité :	
1. betreffende de oprichting van een Europees Leger (AS (2) 52)	4
2. tot bepaling van de algemene politiek van de Raad van Europa, te weten :	
a) tot instelling van gespecialiseerde overheidsorganen binnen het kader van de Raad van Europa (AS (2) 121)	4
b) tot politieke versteviging van de Raad van Europa (AS(2) 74, 5 i en ii)	5
3. over een Gezagslichaam voor de Staal- en Kolenproductie (AS (2) 132)	5
4. tot het opmaken van een Europees Wetboek van Maatschappelijke Zekerheid (AS (2) 99)	6
5. over de Volle tewerkstelling (AS (2) 103)	11
6. betreffende de Ontwerp-conventie ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (AS (2) 104)	14

I.

CONSEIL DE L'EUROPE

Le Président

Strasbourg, le 20 septembre 1950.

Monsieur le Président,

J'ai l'honneur de vous faire savoir qu'au cours de la première partie de sa session de 1950, l'Assemblée Consultative du Conseil de l'Europe a adopté une résolution dont vous trouverez le texte ci-joint (Doc. AS (2) 120), en vertu de laquelle les Recommandations les plus importantes, votées par elle, seront communiquées aux Parlements des Etats membres du Conseil.

La Commission Permanente de l'Assemblée, en vertu de cette même résolution, a procédé à une première étude des Recommandations adoptées par l'Assemblée au cours du mois d'août 1950 et a chargé le Bureau de faire un choix définitif.

Le Bureau, réuni à Paris le 17 de ce mois, m'a chargé, dans ces conditions, de vous adresser les textes des Recommandations qui, conformément à la résolution précitée, ont la portée la plus générale et dont l'adoption apparaît d'une importance particulière. Ces textes vous parviendront par envoi séparé.

Convaincu du grand intérêt que votre Parlement porte à l'activité de l'Assemblée Consultative du Conseil de l'Europe, je vous serais reconnaissant de bien vouloir assurer la diffusion de ces documents auprès de tous les membres de votre Parlement, ou tout au moins auprès de ceux qui en manifesteraient le désir.

Je me suis vu forcé de vous envoyer ces textes dans les langues officielles — français et anglais — et je vous serais reconnaissant d'en assurer l'éventuelle traduction.

Je vous remercie très sincèrement de la collaboration que vous voudrez bien apporter ainsi aux travaux du Conseil de l'Europe et je vous prie d'agréer, Monsieur le Président, l'expression de ma haute considération.

*Le Président
de l'Assemblée Consultative,*

P.-H. SPAAK.

A Monsieur Paul STRUYE
Président du Sénat
BRUXELLES

I.

RAAD VAN EUROPA

De Voorzitter

Straatsburg, 20 September 1950.

Mijnheer de Voorzitter,

Ik heb de eer U ter kennis te brengen, dat de Raad-gevende Vergadering van de Raad van Europa in het eerste gedeelte van haar zitting 1950 een resolutie aangenomen heeft, waarvan U hierbij de tekst gelieve aan te treffen (Doc. AS (2) 120), om de voornaamste aanbevelingen, die zij aanvaard heeft, aan de Parlementen van de lidstaten van de Raad ter kennis te brengen.

De Vaste Commissie van de Vergadering ging krachtens diezelfde resolutie over tot een eerste bestudering van de aanbevelingen, welke de Vergadering in de maand Augustus 1950 aanvaardde, en gelastte het Bureau daar- onder definitief een keuze te doen.

Het Bureau, vergaderd te Parijs op 17 dezer, heeft mij derhalve gelast U de tekst te zenden van de aanbevelingen, die, overeenkomstig de voornoemde resolutie, de meest algemene strekking hebben, en welker aanneming van bijzondere betekenis schijnt te zijn. Deze teksten zullen U bij een afzonderlijke zending bereiken.

Overtuigd van de grote belangstelling, welke uw Parlement heeft voor de werkzaamheden van de Raad-gevende Vergadering van de Raad van Europa, zou ik U dankbaar wezen, indien U wilde zorgen voor de verspreiding van die stukken bij alle leden van uw Parlement of althans bij hen die het verlangen daartoe zouden te kennen geven.

Ik zag mij verplicht U die teksten in de officiële talen — Frans en Engels — te zenden, en zou U dankbaar wezen, indien U voor een eventuele vertaling wilde zorgen.

Ik dank U oprecht voor de medewerking, die U aldus zult verlenen aan de werkzaamheden van de Raad van Europa en verzoek U, Mijnheer de Voorzitter, de uitdrukking van mijn hoogachting te willen aanvaarden.

*De Voorzitter
van de Raadgevende Vergadering,*

P.-H. SPAAK.

Aan de h. Paul STRUYE
Voorzitter van de Senaat
BRUSSEL

(ANNEXE A LA LETTRE DE M. SPAAK)

Résolution tendant à assurer la Présentation aux Parlements des Recommandations de l'Assemblée, adoptée le 28 août 1950, en conclusion du débat sur le 2ème rapport de la commission des Affaires Générales. (A.S. (2) 120).

L'Assemblée adopte la résolution suivante :

1) La Commission Permanente choisira, parmi les résolutions adoptées par l'Assemblée, celles dont la portée est la plus générale et dont l'adoption lui paraît d'une importance ou d'une urgence extrême.

2) Les résolutions visées au paragraphe précédent seront communiquées aux gouvernements de tous les Etats membres du Conseil de l'Europe, ainsi qu'à tous les membres des Parlements de ces Etats.

3) Les membres de l'Assemblée Consultative s'engagent à employer tous les moyens en leur pouvoir pour faire en sorte que leurs Parlements respectifs soient saisis au plus tôt, aux fins de discussion, des résolutions sur lesquelles la Commission Permanente aura porté son choix.

4) Les membres de l'Assemblée Consultative qui ont voté pour ces résolutions à l'Assemblée, s'engagent à n'épargner aucun effort pour les faire adopter par leurs Parlements respectifs.

(BIJLAGE TOT DE BRIEF VAN DE H. SPAAK)

Resolutie nopens ter kennis brengen van de aanbevelingen der Vergadering aan de Parlementen, aangenomen op 28 Augustus 1950, als besluit op de bespreking over het tweede verslag van de Commissie van Algemene Zaken (AS (2) 120).

De Vergadering neemt de volgende resolutie aan :

1) De Permanente Commissie zal uit de door de Vergadering aanvaarde resoluties die kiezen, welke de meest algemene strekking hebben en welke aanneming haar toeschijnt van het grootste belang of van de grootste urgentie te zijn.

2) De in de vorige paragraaf beoogde resoluties zullen aan de Regeringen van alle Staten, leden van de Raad van Europa, evenals aan alle Parlementsleden van deze Staten, worden medegedeeld.

3) De leden van de Raadgevende Vergadering verbinden zich alle tot hun beschikking staande middelen te gebruiken, teneinde te bereiken, dat de resoluties welke de Permanente Commissie zal hebben uitgekozen zo snel mogelijk aan hun respectievelijke Parlementen worden voorgelegd ter discussie.

4) De leden van de Raadgevende Vergadering die voor deze resoluties in de Vergadering gestemd hebben verplichten zich geen enkele inspanning te sparen teneinde deze door hun respectievelijke Parlementen te laten overnemen.

II.

1. **Recommandation relative à la création d'une Armée européenne, adoptée le 11 août 1950, en conclusion du débat sur le rapport et le message adressés par le Comité des Ministres à l'Assemblée (AS (2) 52).**

L'Assemblée désireuse d'exprimer son attachement au maintien de la paix et résolue à soutenir l'action entreprise par le Conseil de Sécurité des Nations Unies pour défendre les peuples pacifiques contre l'agression, demande la création immédiate d'une Armée européenne unifiée, sous l'autorité d'un Ministre européen de la Défense, soumis à un contrôle démocratique européen et agissant en coopération avec les Etats-Unis et le Canada.

2. **Recommandation tendant à définir la politique générale du Conseil de l'Europe, adoptée le 28 août 1950, en conclusion du débat sur le 2me rapport de la commission des Affaires Générales (AS (2) 121).**

L'Assemblée,

ayant réaffirmé sa volonté de voir instituer une autorité politique européenne dotée de fonctions limitées mais de pouvoirs réels et qui engloberait toutes les nations démocratiques :

recommande, de la façon la plus pressante, au Comité des Ministres, d'adopter la politique suivante :

- 1) dans le cadre du Conseil de l'Europe, pourraient être créées des autorités spécialisées, chacune dotée de sa compétence propre dans les domaines politique, économique, social, juridique et culturel ;
- 2) alors que la vie du Conseil de l'Europe est essentiellement liée à la présence en son sein de toutes les nations démocratiques de l'Europe, chacun de ces nations demeurera cependant libre d'accéder aux autorités spécialisées ou à l'une ou plusieurs d'entre elles ;
- 3) ces autorités spécialisées, telles qu'elles doivent être créées et maintenues dans le cadre du Conseil de l'Europe, demeureront ouvertes à tous les Etats membres qui pourraient y adhérer à une date ultérieure. Les organes de gestion et de contrôle devraient être intégrés dans ceux du Conseil de l'Europe ;
- 4) Les Etats qui désirent, dès l'origine, établir des liens organiques plus étroits pourront les créer entre eux. La nature de ces liens sera définie par eux après une discussion qui englobera tous les Etats membres du Conseil de l'Europe. Les organes de gestion et de contrôle seront mis en place, selon la méthode prévue à la fin du

II.

1. **Aanbeveling nopens de oprichting van een Europe leger, aangenomen op 11 Augustus 1950, als besluit op de bespreking over het verslag en de boodschap door het Comité van Ministers gericht aan de Vergadering (AS (2) 52).**

De Raadgevende Vergadering, verlangend om haar gehechtheid aan de handhaving van de vrede tot uitdrukking te brengen en besloten de door de Veiligheidsraad der Verenigde Naties ondernomen actie ter bescherming van de vredelievende volkeren tegen agressie te steunen, vraagt de onmiddellijke oprichting van één Europees leger onder het gezag van een Europees Minister van Defensie onderworpen aan een democratische Europese controle en handelend in samenwerking met de Verenigde Staten en Canada.

2. **Aanbeveling nopens de door de Raad van Europa te volgen algemene politiek van de Raad van Europa aangenomen op 28 Augustus 1950, als besluit op de bespreking over het 2° verslag van de Commissie voor Algemene Zaken (AS (2) 121).**

De Raadgevende Vergadering,

opnieuw haar wil bevestigend om een Europees politiek gezag ingesteld te zien, toegerust met beperkte functies, maar met reële bevoegdheden, hetwelk alle democratische naties zou omvatten,

geeft op de meest dringende wijze het Comité van Ministers in overweging de volgende politieke gedragslijn over te nemen :

- 1) binnen het kader van de Raad van Europa zouden gespecialiseerde gezagsorganen, elk met eigen competentie begiftigd op het politieke, economische, sociale, juridische en culturele domein, kunnen worden opgericht ;
- 2) hoewel het bestaan van de Raad van Europa wezenlijk gebonden is aan de aanwezigheid in zijn midden van alle democratische naties van Europa, zal elk van hen evenwel vrijblijven om tot deze gespecialiseerde gezagslichamen toe te treden hetzij tot één hetzij tot verschillende hunner ;
- 3) deze gespecialiseerde gezagsorganen, zoals zij dienen te worden opgericht en gehandhaafd binnen het kader van de Raad van Europa, zullen openstaan voor alle Staten-leden die zouden kunnen toetreden op een later tijdstip. De beheers- en controle-organen zouden geïntegreerd moeten worden in die van de Raad van Europa ;
- 4) Staten, die van de aanvang of nauwere organische banden wensen te vormen, kunnen deze onder elkaar in het leven roepen. De structuur van deze banden zal door hen worden vastgesteld na een gedachtenwisseling, waaraan alle Staten-leden van de Raad van Europa zullen deelnemen. De beheers- en controle-organen zullen wor-

paragraphe 3. Les mêmes possibilités d'adhésion ultérieure seront également préservées pour les autres Etats membres.

3. Recommandation relative aux changements dans la structure politique de l'Europe qui pourraient être nécessaires pour réaliser une union plus étroite entre les Membres du Conseil de l'Europe et une coopération effective dans les différents domaines spécifiés à l'article premier du Statut, adoptée le 18 août 1950, en conclusion du débat sur le rapport de la commission des Affaires Générales. (Extrait du Doc. AS (2) 74, Chap. II, art. 5).

CHAPITRE II.

PROPOSITION TENDANT A UN RENFORCEMENT POLITIQUE DU CONSEIL DE L'EUROPE

Art. 5 : L'Assemblée,

1) recommande au Comité des Ministres qu'il veuille bien ajouter à son règlement intérieur les dispositions suivantes :

Article 7bis : un ou plusieurs Membres peuvent émettre un vote de principe favorable à l'adoption d'un accord par le Comité des Ministres, tout en réservant pour des motifs tirés des difficultés pratiques de ne pas l'appliquer immédiatement en totalité ou en partie.

Dans ce cas, l'accord sera applicable par les Membres dans la limite des réserves exprimées par chacun.

2) considérant nécessaire que soit amendé l'article 15 du Statut, en sorte que les conclusions du Comité des Ministres puissent revêtir le caractère de décisions prises par accord mutuel des Membres et que les Membres exécuteront,

recommande au Comité des Ministres de prendre à cette fin toutes mesures utiles.

4. Recommandation sur une autorité du Charbon et de l'Acier, adoptée le 26 août 1950, en conclusion du débat sur le rapport de la commission des Questions économiques. (AS (2) 132).

L'Assemblée,

rappelant son rapport préparatoire de décembre 1949 sur la coordination des industries sidérurgiques européennes,

den opgericht volgens de op het einde van § 3 voorziene methode. Dezelfde mogelijkheden tot latere toetreding van andere Staten-leden zullen eveneens worden voorbehouden.

3. Aanbeveling betreffende de wijzigingen in de politieke structuur van Europa welke mochten nodig zijn om de banden onder de leden van de Raad van Europa nauwer toe te halen en een daadwerkelijke coöperatie op de verschillende in het eerste artikel van het Statuut omschreven gebieden te bewerkstelligen, aangenomen als besluit op het debat over het verslag van de commissie voor Algemene Zaken. (Uittreksel uit het document AS (2) 74, Hoofdst. II, art. 5).

HOOFDSTUK II.

VOORSTEL NOPENS DE POLITIEKE VERSTEVIJGING VAN DE RAAD VAN EUROPA

Art. 5 : De Raadgevende Vergadering,

1) geeft het Comité van Ministers in overweging, aan zijn huishoudelijk reglement de volgende bepalingen wel te willen toevoegen :

Artikel 7bis : een of meer Leden kunnen in beginsel stemmen ten gunste van de aanneming van een accoord door het Comité van Ministers, daarbij het voorbehoud makend, gebaseerd op overwegingen uit praktische moeilijkheden voorkomend, dit accoord niet onmiddellijk in zijn geheel of gedeeltelijk toe te passen.

In dat geval zal het accoord door de Leden toegepast worden binnen de grens van het door elk tot uitdrukking gebrachte voorbehoud.

2) overwegende, dat het noodzakelijk is dat artikel 15 van het Statuut zodanig geamendeerd wordt, dat de conclusies van het Comité van Ministers het karakter kunnen aannemen van beslissingen in wederzijdse overeenstemming der leden genomen en welke de leden zullen uitvoeren,

beveelt het Comité van Ministers aan te dien einde alle benodigde maatregelen te nemen.

4. Aanbeveling nopens een Gezagslichaam voor de Staal- en Kolenproductie, op 26 Augustus 1950 aangenomen als besluit op de bespreking over het Verslag der Commissie voor Economische Vraagstukken. (AS (2) 132).

De Raadgevende Vergadering,

verwijzend naar haar voorlopig verslag van December 1949 over de coördinatie van de Europese ijzerindustrieën;

accueille avec satisfaction l'initiative prise par le Gouvernement français le 9 mai 1950,

souhaite que la conférence des Six recherche les moyens d'établir un système d'information mutuelle et de forme d'association éventuelle avec les pays ne participant pas au Plan Schuman, afin d'étendre, dans toute la mesure du possible, la réalisation des objectifs économiques essentiels du Plan;

recommande :

1) qu'une nouvelle tentative soit entreprise, par tous les gouvernements intéressés, en vue de trouver une base d'accord qui permette aux principaux pays européens producteurs de charbon ou d'acier de participer pleinement au Plan,

2) que, dans la mesure où l'accord résultant du Plan Schuman comportera un organisme parlementaire devant lequel l'Autorité du Charbon et de l'Acier sera responsable, les membres parlementaires de cet organisme soient choisis au sein des délégations des pays participant au Plan dans l'Assemblée Consultative;

3) que ces parlementaires soient appelés à présenter périodiquement un rapport à l'Assemblée Consultative, afin que celle-ci ait la possibilité de se tenir informée et de présenter toute suggestion et recommandation sur le fonctionnement de la Haute Autorité.

Elle charge, dès maintenant, sa Commission économique de se tenir informée de l'évolution de la situation.

5. Recommandation tendant à la création d'un Code européen de Sécurité sociale, adoptée le 24 août 1950 en conclusion du débat sur le rapport de la commission des Questions sociales. (AS (2) 99).

1) L'Assemblée se prononce en faveur de la création d'un code européen de Sécurité sociale qui aurait pour effet non pas d'uniformiser la législation de Sécurité sociale dans les divers pays, mais de porter partout par différentes méthodes, la Sécurité sociale à un niveau également élevé, suivant les principes généraux exposés dans l'annexe jointe.

2) L'Assemblée est d'avis que ce Code devrait être préparé dans la forme d'une Convention par le Conseil de l'Europe en collaboration avec l'O. I. T. dont la documentation doit fournir la base pour tout travail du Conseil de l'Europe.

aanvaardt met voldoening het door de Franse Regering op 9 Mei 1950 genomen initiatief;

sprekt de wens uit, dat de zes Mogendheden-Conferentie de middelen vinde, waardoor een systeem van uitwisseling van wederzijdse inlichtingen en een vorm van samenwerking met de landen, die niet deelnemen aan het plan-Schuman, mogelijk worde, teneinde zoveel mogelijk de verwezenlijking van de voornaamste economische doelstellingen van het plan te bevorderen;

geeft in overweging :

1) dat een nieuwe poging gedaan worde door alle daarbij betrokken Regeringen om een basis-ackoord te vinden, dat de voornaamste Europese landen, welke staal- en kolenindustrieën bezitten, in staat stelt volledig aan het plan deel te nemen;

2) dat, voorzover uit het accoord inzake het plan-Schuman een parlementair orgaan zal voortvloeien voor hetwelk het Gezagslichaam voor de Staal- en Kolenproductie verantwoordelijk zal zijn, de parlementaire leden van dit orgaan worden gekozen uit het midden van de Vertegenwoordigers van de landen die in de Raadgevende Vergadering aan het Plan deelnemen;

3) dat deze parlementariërs worden uitgenodigd op gezette tijden verslag aan de Raadgevende Vergadering uit te brengen, waardoor zij in staat gesteld wordt op de hoogte te blijven en voorts suggesties en adviezen inzake het functioneren van het Hoge Gezagslichaam kan verschaffen.

Zij geeft reeds nu haar Economische Commissie opdracht zich op de hoogte te houden van de ontwikkeling van de situatie.

5. Aanbeveling inzake de opstelling van een Europees Wetboek van Sociale Zekerheid, op 24 Augustus 1950 aangenomen als besluit op de bespreking van het verslag der commissie voor Sociale Vraagstukken. (AS (2) 99).

1. De Assemblée spreekt zich uit ten gunste van de samenstelling van een Europees wetboek van Sociale Zekerheid, waarvan het resultaat zou moeten zijn, niet een uniforme wetgeving van Sociale Zekerheid in de verschillende landen, maar de opvoering van de Sociale Zekerheid, door toepassing van verschillende methoden, tot een zelfde hoog niveau en wel volgens de grondbeginselen, die hierna worden uiteengezet.

2. De Assemblée is van mening, dat dit wetboek zou moeten worden voorbereid in de vorm van een conventie door de Raad van Europa in samenwerking met de I.A.O., wier documentatie aan ieder werk van de Raad van Europa ten grondslag moet liggen.

3) Que la Convention doit être adoptée par une Conférence européenne du Travail composée d'après les règles qui valent pour l'O. I. T. sur la base tripartite d'une représentation des Gouvernements, employeurs et travailleurs.

4) Recommande au Comité des Ministres de prendre les mesures nécessaires pour que, en collaboration avec l'O. I. T., une telle Conférence soit préparée et convoquée.

PRINCIPES ELEMENTAIRES D'UN CODE EUROPEEN DE SECURITE SOCIALE

En vue d'arriver à une sécurité sociale également élevée en Europe, avec des charges sociales équivalentes, les principes élémentaires d'un Code européen de Sécurité sociale sont posés dans ce projet de base.

Garantie des moyens d'existence.

Il semble qu'au premier rang des objectifs de la politique de sécurité sociale il faille placer d'une part la garantie des moyens d'existence de la population, réalisée grâce à des mesures assurant le maintien du revenu chaque fois qu'il se trouve menacé, et d'autre part, la santé de la population, obtenue par des mesures mettant à la disposition du public des soins médicaux appropriés.

Pour arriver effectivement à la réalisation de ces fins, la législation de sécurité sociale doit à la fois couvrir le plus de risques possible et protéger le plus de personnes possible; il faut aussi qu'elle tende, autant que possible, à la parfaite adaptation de ses prestations au but poursuivi.

Champ d'application.

Les mesures adoptées en vue des risques sociaux seront progressivement étendues à toutes les catégories de travailleurs exposés à un risque social particulier et aux membres de leur famille. Elles s'étendront non seulement aux travailleurs industriels et agricoles, mais également, dans des conditions appropriées, aux travailleurs indépendants, c'est-à-dire à ceux qui travaillent pour leur propre compte, ou encore à la population tout entière.

Les migrants.

Les dispositions prises par chaque Etat membre dans le domaine des mesures de sécurité sociale et leur champ d'application ne contiendront aucune condition restrictive de nationalité ou de résidence qui pourrait conduire à une discrimination inéquitable entre ses propres citoyens et ceux des autres Etats membres du Conseil de l'Europe.

3. De Conventie moet worden aangenomen door een Europese arbeidsconferentie, samengesteld volgens de regelen die voor de I. A. O. gelden, op de driedelige basis van regerings-, werkgevers- en werknemersvertegenwoordigers.

4. De Assemblée geeft het Comité van Ministers in overweging de nodige maatregelen te treffen om in samenwerking met de I.A.O. zulk een Conferentie voor te bereiden en bijeen te roepen.

GRONDBEGINSELEN VAN EEN EUROPEES WETBOEK VOOR SOCIALE ZEKERHEID

Om in Europa een sociale zekerheid te verkrijgen, die overal op een gelijk, hoog niveau ligt, met gelijkwaardige sociale lasten, zijn in dit voor-ontwerp de grondbeginselen van een Europees Wetboek voor sociale zekerheid neergelegd.

Waarborging der bestaansmiddelen.

Waarborging van de bestaansmiddelen der bevolking, verkregen door maatregelen, die enerzijds het behoud van de inkomsten verzekeren zodra deze bedreigd worden en anderzijds de gezondheid der bevolking beschermen, verkregen door maatregelen die geëigende geneeskundige hulp ter beschikking van het publiek stellen, zouden tot de voornaamste doelstellingen van de politiek van sociale zekerheid moeten behoren.

Om tot een doeltreffende verwezenlijking van deze doeleinden te geraken moet de wetgeving inzake sociale zekerheid zoveel mogelijk risico's dekken, maar tevens zoveel mogelijk personen beschermen; ze dient daarenboven te streven naar een zo volmaakt mogelijke aanpassing van haar prestaties aan het nagestreefde doel.

Werkingsfeer.

De maatregelen inzake sociale risico's moeten geleidelijk worden uitgestrekt tot alle categorieën arbeiders die aan bijzonder grote sociale risico's blootstaan, en ook tot hun gezinsleden. Ze zullen niet alleen de arbeiders uit industrie en landbouw omvatten, maar ook — onder aangepaste voorwaarden — de zelfstandige arbeiders, d.w.z. hen, die voor eigen rekening werken, en zo nodig de gehele bevolking.

Migranten.

De maatregelen, die door ieder van de Staten-Leden genomen worden op het gebied der sociale zekerheid en haar werkingssfeer, mogen geen enkele beperkende bepaling omtrent nationaliteit of verblijfplaats bevatten, die tot een onrechtvaardig onderscheid tussen eigen burgers en burgers van andere Staten-Leden van de Raad van

Chaque nation s'efforcera de conclure avec les autres Membres des accords qui définiront et garantiront les droits des migrants à la sécurité sociale.

Financement.

Les prestations garanties par chaque pays seront basées soit sur le principe de la cotisation, soit sur celui de la gratuité, tout système de financement devant d'une part être basé sur une collaboration entre tous les facteurs intéressés et l'Etat, et d'autre part tenir compte de la nature du risque, des coutumes nationales, des conditions particulières sociales, économiques ou fiscales existant dans chaque pays.

Un tel système devrait éviter que les charges dépassent les possibilités de la production et du revenu national.

Mais il doit avant tout permettre le paiement régulier des prestations prévues.

Conditions d'attribution.

Les indemnités de Sécurité sociale, les pensions et les prestations médicales seront accordées de droit et seront protégées par une procédure d'appel. Elles s'appliqueront à toute personne exposée à un risque couvert et qui répond aux conditions prescrites par la législation nationale concernant le statut de l'assuré, sa période d'emploi, le montant ou la régularité de ses cotisations, sa résidence ou toute autre condition similaire. Toutefois, les périodes de maladie et les indemnités de chômage comme, le cas échéant, les soins médicaux et les allocations familiales, devront normalement être beaucoup plus courtes que celles prises en considération pour les pensions; ces périodes seront principalement soumises à la vérification de la date à laquelle l'assujetti était encore au travail, et aucune période d'attribution minimum ne pourra être requise comme condition du bénéfice de la réparation des accidents du travail.

Montant des prestations.

Les indemnités en espèces et les pensions qui comprendront des suppléments pour l'épouse et les enfants ne pouvant prétendre à des allocations familiales seront généralement payées sur une base périodique plutôt que sur une base forfaitaire. Elles seront uniformes pour tous les bénéficiaires ou variables selon les revenus antérieurs, le montant en sera tel que ces indemnités puissent réparer une partie suffisante du revenu perdu à la suite du risque social et qu'elles permettent aux bénéficiaires un niveau de vie pour le moins décent par comparaison avec le niveau de vie moyen de la population ouvrière de la région.

Europa zou kunnen leiden. Iedere Staat zal trachten, met de andere Leden overeenkomsten te sluiten, waarbij de rechten van migranten op sociale zekerheid omschreven en gewaarborgd worden.

Financiering.

De gewaarborgde prestaties van ieder land moeten gebaseerd worden op het beginsel van bijdragen of op dat van kosteloosheid, maar ieder systeem van financiering moet steunen op de samenwerking tussen alle belanghebbende elementen en de Staat, en anderzijds rekening houden met de aard van het risico, de nationale gewoonten, de bijzondere sociale, economische en fiscale voorwaarden, die in ieder land bestaan.

Een dergelijk systeem zou moeten voorkomen, dat de lasten de mogelijkheden van het bedrijfsleven en van het nationale inkomen te boven gaat.

Maar vooral zou het de regelmatige betaling van de voorziene prestaties mogelijk moeten maken.

Uitkeringsvoorwaarden.

De uitkeringen ingevolge de Sociale Zekerheid, pensioenen en medische hulp moeten van rechtswege worden toegekend en door een procedure van rechtsberoep worden beschermd. Zij worden verstrekt aan ieder die blootgesteld is aan een gedekt risico en die beantwoordt aan de voorschriften van de nationale wetgeving omtrent de rechtspositie van de verzekerde, de duur van zijn tewerkstelling, het bedrag of de regelmatigheid van zijn contributie, zijn woonplaats of iedere andere soortgelijke voorwaarde. De wachttijden voor ziekte en werkloosheidsuitkering, alsmede eventueel voor medische hulp en gezinsuitkeringen, moeten normaal veel korter zijn dan die, welke voor pensioen in aanmerking worden genomen; deze perioden zullen hoofdzakelijk afhangen van het onderzoek naar de datum, waarop de betrokkene nog aan het werk was, en er mag geen enkele periode van minimumuitkering worden aangenomen als voorwaarde voor het genieten van uitkering bij arbeidsongevallen.

Hoogte van het bedrag der prestaties.

De uitkeringen in geld en de pensioenen, waarin toeslagen moeten worden opgenomen voor de echtgenote en de kinderen, die geen aanspraak op gezinstoeslag kunnen doen gelden, moeten in 't algemeen periodiek in plaats van als bedrag ineens worden betaald. Ze zijn voor alle « trekkers » gelijk of veranderlijk naar gelang van het vroegere inkomen; het bedrag van de uitkeringen moet een voldoende deel van de inkomsten, die tengevolge van het sociale risico verloren gaan, vervangen, en aan de « trekkers » de mogelijkheid laten, in vergelijking met het gemiddelde levensniveau van de arbeidersbevolking uit die streek op zijn minst bescheiden te leven.

Maladie.

Des indemnités en espèces seront prévues en faveur des travailleurs qui, à la suite d'une incapacité temporaire de travail causée par la maladie, ont perdu leur revenu pendant une période plus longue que quelques jours; ces indemnités de maladie devraient être payées pendant une période d'au moins six mois.

Quant à la maternité, les Etats membres devraient accorder aussitôt que possible la protection prescrite par la convention adoptée par le Bureau International du Travail le 29 octobre 1919 et qui prévoit un repos de six semaines avant et six semaines après l'accouchement.

Soins médicaux.

Des mesures seront prises afin que les soins médicaux, chirurgicaux, d'obstétrique et d'hôpital et les produits pharmaceutiques, tant de nature préventive que curative, soient pour le moins accordés à toutes les personnes assurées ainsi qu'aux membres de leur famille, sous la forme, soit de services directs, soit d'un remboursement en espèces de la plus grande partie des frais occasionnés par ces soins pendant la maladie.

Accidents du travail et maladies professionnelles.

Une compensation pécuniaire, y compris des indemnités en cas d'incapacité de travail temporaire et des pensions entières ou partielles, sera payée en cas d'incapacité permanente, totale ou partielle de travail, pendant la durée de cette incapacité, à la victime d'un accident ou d'une maladie résultant de son travail. Ces victimes jouiront gratuitement des soins médicaux aussi longtemps que leurs blessures ou leur maladie rendront ces soins nécessaires. Des pensions en espèce seront également payées aux ayants droit survivants des victimes décédées des suites d'un accident du travail ou d'une maladie professionnelle.

Pensions.

Chaque pays instaurera un système de pensions qui permettra le paiement à vie de pensions en espèces aux travailleurs qui auront atteint la vieillesse et qui auront abandonné tout travail autre qu'un travail rémunéré occasionnel; le paiement d'une pension pendant la durée de l'incapacité de travail réelle aux travailleurs victimes d'une maladie continue et de longue durée ou d'une invalidité chronique; le paiement d'une pension pour la durée du veuvage et de l'enfance, de la femme et des enfants survivants du soutien de famille décédé. Comme dans la plupart des pays européens l'âge de la retraite est 65 ans, cet âge pourrait être en principe adopté. Il conviendrait, cependant, que ce principe ne soit pas appliqué de façon à porter atteinte aux conditions plus avantageuses en vigueur dans certains pays, notamment pour les femmes et pour les travailleurs employés dans des industries insalubres ou

Ziekte.

Er dienen maatregelen te worden getroffen voor uitkeringen aan arbeiders, die ten gevolge van een tijdelijke ongeschiktheid tot werken, veroorzaakt door ziekte, langer dan enkele dagen verstoken zijn van inkomsten; de uitkeringen wegens ziekte zouden minstens zes maanden lang verstrekt moeten worden.

Wat de moederschap betreft, zouden de Staten-Leden zo spoedig mogelijk overgaan tot verlening van de bescherming, voorzien in de conventie, die door het Internationaal Arbeidsbureau op 29 October 1919 werd aangenomen en die een rusttijd van zes weken vóór en zes weken na de bevalling voorschrijft.

Geneeskundige hulp.

Er moeten maatregelen worden getroffen, opdat op zijn minst aan alle verzekerden en hun gezinsleden, chirurgische en verloskundige hulp, ziekenhuisopname en farmaceutische middelen zowel preventief als curatief worden verleend in de vorm van rechtstreekse hulp of door terugbetaling van het grootste deel der voor de zorg gedurende de ziekte gemaakte kosten.

Arbeidsongevallen en Beroepsziekten.

Aan het slachtoffer van een ongeval of van een ziekte, voortkomende uit zijn arbeid, moet gedurende zijn arbeidsongeschiktheid een financiële schadeloosstelling worden uitgekeerd, waaronder begrepen zijn toelagen bij tijdelijke arbeidsongeschiktheid en geheel of gedeeltelijk pensioen bij blijvende of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid. Deze slachtoffers genieten kosteloze medische behandeling, zolang hun verwondingen of hun ziekte dat nodig maakt. Pensioenen zullen eveneens moeten worden betaald aan rechthebbende nagelaten betrekkingen van de slachtoffers, die door een arbeidsongeval of door een beroepsziekte om het leven zijn gekomen.

Pensioenen.

In ieder land moet een pensioenstelsel worden opgebouwd, dat voorziet in de uitkering van een pensioen voor de duur van hun leven aan oudere arbeiders, die nog slechts incidenteel betaalde arbeid verrichten; van een pensioen gedurende de werkelijke ongeschiktheid tot werken aan arbeiders, die slachtoffers zijn van een blijvende of langdurige ziekte of van chronische invaliditeit; van een pensioen aan de weduwe en de kinderen van een overleden gezinshoofd, zolang dit weduwschap duurt en de kinderen voor een uitkering in aanmerking komen. Daar in de meeste Europese landen de pensioengerechtigde leeftijd 65 jaar is, zou deze leeftijd in principe kunnen worden aangehouden. Dit beginsel zou echter niet zodanig mogen worden toegepast, dat daardoor afbreuk zou worden gedaan aan gunstiger voorwaarden, die in sommige landen bestaan, met name voor vrouwen

à rendre impossible la ratification du code par les pays dans lesquels l'âge de la retraite est actuellement supérieur à 65 ans.

Chômage.

L'assurance chômage devrait faire partie de l'ensemble de la Sécurité sociale de chaque pays européen.

Des allocations en espèces devraient être prévues en faveur des travailleurs qui perdent leurs revenus en tout ou partie pendant une période de plus de quelques jours, à la suite d'un chômage involontaire. Ces indemnités leur seraient payées aussi longtemps qu'ils seraient capables de travailler et disposés à le faire et qu'ils rechercheraient activement un emploi par le canal des services de placement.

Allocations familiales.

Un système financé, soit par des caisses de compensation, soit par l'Etat, prévoira dans chaque pays le paiement régulier, au moins aux familles ayant deux enfants ou plus à charge, d'allocations en espèces échelonnées proportionnellement ou même progressivement au nombre d'enfants dans le but d'accroître leur bien-être. Ces allocations seront aussi accordées si le chef de famille travaille ou s'il est bénéficiaire d'une pension ou d'une allocation de Sécurité sociale.

Assistance.

Des mesures seront prises en vue de l'octroi d'une assistance pécuniaire immédiate, financée par les pouvoirs publics et basée sur les besoins, à toute personne frappée d'incapacité de travail et dont les moyens s'avèrent insuffisants à sa subsistance, que ce soit du fait que l'intéressé ne peut bénéficier des prestations des assurances, ou de l'insuffisance de ces prestations, de besoins urgents ou encore de toute circonstance justificatrice.

Organisation.

L'administration des prestations de Sécurité sociale sera organisée sur des bases unifiées, de telle manière qu'elle assure l'application économique, efficace et bienveillante des prestations. Elle sera confiée soit à un département du gouvernement assisté de Conseils composés de représentants des assurés et des employeurs, soit à des institutions autonomes sans but lucratif fonctionnant sous la surveillance de l'Etat et dont le Conseil d'administration comprendra des représentants des assurés, ou une combinaison des deux systèmes.

Quant à l'application de la Sécurité sociale aux territoires d'Outre-mer, il y a lieu, quant à présent, de se rapporter aux conventions et recommandations adoptées par

en voor arbeiders in ongezonde bedrijven, of dat de ratificatie van het wetboek onmogelijk zou worden gemaakt in die landen, waar de pensioengerechtigde leeftijd op het ogenblik boven de 65 jaar ligt.

Werkloosheid.

De werkloosheidsverzekering zou een onderdeel moeten uitmaken van de sociale zekerheid van ieder Europees land.

Er zouden geldelijke uitkeringen moeten worden voorzien aan arbeiders, die ten gevolge van onvrijwillige werkloosheid voor meer dan enkele dagen hun inkomsten geheel of gedeeltelijk moeten derven. Deze uitkeringen zouden hun moeten worden verstrekt, zolang zij tot werken in staat en bereid zijn en door bemiddeling van de arbeidsbeurs naar werk zoeken.

Gezinstoelagen.

In ieder land moet een stelsel, dat gefinancierd wordt hetzij door compensatiekassen, hetzij door de Staat, zorgen voor de regelmatige uitkering, op zijn minst aan gezinnen met twee of meer kinderen, van een geldelijke, met de stijging van het kindertal proportioneel of zelfs progressief oplopende toelage, met het doel hun welzijn te verhogen. Deze uitkeringen zullen worden toegekend zowel wanneer het hoofd van het gezin werkt als wanneer hij pensioen of een uitkering krachtens de sociale zekerheid ontvangt.

Bijstand.

Maatregelen zullen worden getroffen om onmiddellijk financiële bijstand te verlenen aan een ieder, die door arbeidsongeschiktheid wordt getroffen en wiens middelen voor het levensonderhoud ontoereikend blijken, ongeacht of dit te wijten is aan het verstoken zijn van verzekeringsuitkeringen of de ontoereikendheid ervan, aan dringende behoeften of aan andere wettige omstandigheden. De financiering ervan dient te geschieden door de overheid en moet gebaseerd zijn op de te dekken behoeften.

Organisatie.

De administratie van de prestaties der sociale zekerheid moet worden georganiseerd volgens grondslagen, die op elkaar zijn afgestemd, zodat zij een economische, doeltreffende en welwillende doorvoering van de prestaties verzekeren. Ze zal worden toevertrouwd aan een regeringsdepartement, dat terzijde wordt gestaan door Raden, die bestaan uit vertegenwoordigers van verzekerden en werkgevers, of aan zelfstandige instellingen zonder winstgevend doel, onder toezicht van de Staat, en waarvan de Beheerraad samengesteld is uit vertegenwoordigers van verzekerden, ofwel uit een combinatie van beide systemen.

Wat de toepassing van de sociale zekerheid in overzeese gebieden betreft zou, althans voor het ogenblik, verwezen moeten worden naar de conventies en aanbeve-

les conférences internationales du travail qui ont fixé un système approprié à ces régions.

6. Recommandation sur le Plein emploi, adoptée le 25 août 1950 en conclusion du débat sur le rapport de la commission des Questions économiques. (AS (2) 103).

L'Assemblée Consultative du Conseil de l'Europe réaffirme solennellement sa conviction que le chômage constitue le plus grave de tous les fléaux économiques qui peuvent affliger les Etats modernes; que le chômage, notamment lorsqu'il se prolonge et atteint une partie importante de la population, détruit les forces physiques et intellectuelles de ceux qui en sont les victimes, suscite en eux un sentiment de désespoir et d'indignité qui affaiblit leur confiance dans la démocratie et dans les fins morales de la société, et porte gravement atteinte à l'effort de production et à la stabilité politique de la collectivité en privant ceux qui se trouvent sans travail contre leur volonté, du droit d'apporter leur contribution à l'ensemble de la richesse nationale.

Elle estime, en outre, que le droit au travail constitue un des droits de l'homme dont le caractère fondamental est le plus indiscutable et devrait être clairement reconnu dans les conventions politiques et économiques de tous les Etats civilisés, et qu'il est du devoir de tous les gouvernements associés au Conseil de l'Europe de prendre toutes les mesures nécessaires pour assurer le plein emploi.

Elle déclare que le plein emploi est la condition préalable et nécessaire du maintien du bon fonctionnement d'un système économique et international sain.

Elle note avec un vif sentiment d'approbation que l'Organisation Internationale du Travail et le Conseil Economique et Social des Nations Unies ont récemment accordé leur appui à cette politique du plein emploi, et, prenant acte du rapport extrêmement intéressant établi par un groupe d'experts désignés par le Secrétaire Général des Nations Unies sur les mesures nationales et internationales susceptibles d'assurer le plein emploi, tient à exprimer son accord absolu et total avec les conclusions de ce rapport.

En conséquence, elle recommande vivement que chaque gouvernement associé au Conseil de l'Europe, soit invité à soumettre avant le 1er novembre 1950 à l'Assemblée Consultative un programme de plein emploi présenté sous la forme d'une gamme de pourcentages de chômage et d'emploi ou d'un niveau minimum d'emploi ou maxi-

lingen, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferenties, die een aan deze gebieden aangepast systeem hebben uitgewerkt.

6. Aanbeveling over het « full employment », aangenomen op 25 Augustus 1950 als besluit op het debat over het verslag van de commissie voor Economische aangelegenheden. (AS (2) 103).

De Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa bevestigt opnieuw en plechtig haar overtuiging, dat werkloosheid de ergste van alle economische plagen is, welke moderne Staten kunnen treffen; dat de werkloosheid in het bijzonder, wanneer deze langer voortduurt en een belangrijk gedeelte van de bevolking treft, de fysieke en intellectuele krachten ondermijnt van degenen, die er het slachtoffer van zijn, in hen gevoelens van wanhoop en onwaardigheid opwekt, waardoor hun vertrouwen in de democratie en in de zedelijke doelstellingen van de maatschappij wordt verzwakt en voorts ernstig inbreuk doet op de productie-inspanning en op de politieke stabiliteit van de gemeenschap door degenen, die zich tegen hun wil zonder werk bevinden, te beroven van het recht hun bijdrage te leveren tot het geheel van de nationale welvaart.

Zij is bovendien van mening, dat het recht op arbeid één van de Rechten van de Mens uitmaakt, welks fundamenteel karakter het minst betwistbaar is en hetwelk duidelijk erkend zou moeten worden in de economische en politieke conventies van alle beschaafde Staten, en voorts, dat het de plicht is van alle bij de Raad van Europa aangesloten Regeringen alle maatregelen te nemen, die noodzakelijk zijn, om full employment te verzekeren.

Zij verklaart, dat full employment een prealable en noodzakelijke voorwaarde is voor de handhaving en voor het goed functioneren van een gezond internationaal economisch systeem.

Zij neemt met levendige gevoelens van goedkeuring er kennis van, dat de Internationale Organisatie van de Arbeid en de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties onlangs hun steun gegeven hebben aan deze politiek van full employment en, nota nemend van het zeer belangwekkend rapport, dat door een groep van door de Algemene Secretaris van de Verenigde Naties aangewezen deskundigen is opgesteld in zake nationale en internationale maatregelen, die geschikt zouden zijn om het full employment te verzekeren, stelt zij er prijs op haar algehele en volstreekte instemming met de conclusies van dit rapport tot uitdrukking te brengen.

Dientengevolge beveelt zij met klem aan, dat elke bij de Raad van Europa aangesloten Regering wordt uitgenodigd vóór 1 November 1950 aan de Raadgevende Vergadering een werkprogramma voor full employment aan te bieden in de vorm van een schaal van procenten van werkloosheid en van arbeid, of wel van een minimum-

num de chômage, qu'il s'efforcera de maintenir par tous les moyens en son pouvoir.

Elle demande au Secrétaire Général d'étudier ces programmes ou ces chiffres limites en consultation avec l'Organisation Internationale du Travail et le Conseil Economique et Social des Nations Unies, de façon à déterminer et à comparer les objectifs atteints par chaque gouvernement, et d'insister pour que tous les gouvernements adoptent et publient un programme de plein emploi précis ou des chiffres limites tels que ceux cités plus hauts.

Elle propose que chaque gouvernement soumette avant le 1er novembre 1950 au Conseil de l'Europe un rapport sur les mesures générales prises sur son territoire pour réaliser le plein emploi et assurer la stabilité économique, notamment en ce qui concerne :

a) l'usage qu'il compte faire des différentes techniques suggérées dans les paragraphes 153 à 164 du rapport des experts : politiques fiscales souples, programmes d'investissements publics ajustables, et mesures tendant à maintenir le niveau des revenus et de la consommation ;

b) la proposition des experts tendant à l'adoption de mesures automatiques de compensation ou, dans le cas de non adoption de ces mesures, les autres moyens qu'il a à sa disposition pour déterminer la situation de l'emploi et pour agir rapidement contre une tendance défavorable ;

c) les modalités selon lesquelles il espère assurer la stabilité du niveau des prix et éviter l'inflation comme la déflation ;

d) les mesures qu'il se propose de prendre pour résoudre le problème du chômage structurel ;

e) les possibilités qu'offrent ses procédures législatives, son organisation administrative et ses services statistiques pour la mise en œuvre de ces politiques.

L'Assemblée Consultative, en outre, désire tout particulièrement suivre l'évolution de la situation de l'emploi dans les Etats Membres et charge en conséquence le Secrétaire Général de tenir la Commission des Questions économiques régulièrement au courant des progrès réalisés par les Etats Membres dans l'exécution des programmes d'emploi qu'ils communiqueront au Conseil de l'Europe. Elle demande, d'autre part, à la Commission d'attirer l'attention des gouvernements, dans l'intervalle des sessions de l'Assemblée, sur les problèmes que pourrait soulever la coordination de ces programmes.

arbeidspeil of van een werkloosheidsmaximum, dat zij zal trachten met alle zich in haar macht bevindende middelen te handhaven, voor te leggen.

Zij vraagt aan de Algemene Secretaris deze programma's of deze limieten te bestuderen, daarbij de adviezen inwinnend van de Internationale Organisatie van de Arbeid en van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties, ten einde de door iedere Regering bereikte doelstellingen vast te stellen en te vergelijken, en er op aan te dringen, dat alle Regeringen overnemen en openbaar maken een programma van full employment, dat nauwkeurig omschreven is, of van limieten, zoals bovenvermeld.

Zij stelt voor, dat iedere Regering vóór 1 November 1950 aan de Raad van Europa een verslag voorlegt in zake de algemene maatregelen, die op haar grondgebied genomen zijn om het full employment te verwezenlijken en economische stabiliteit te verzekeren, in het bijzonder wat betreft :

a) het gebruik, dat zij denkt te maken van de verschillende technische middelen, welke in de paragrafen 153 tot 164 van het verslag der deskundigen worden gesuggereerd : zoals een soepele fiscale politiek, aangepaste programma's van openbare investeringen en maatregelen, strekkende tot handhaving van het inkomsten- en het consumptiepeil ;

b) het voorstel van de deskundigen, strekkende tot aanneming van automatische compensatiemaatregelen of, in geval van niet-aanvaarding van deze maatregelen, de andere middelen, die zij tot haar beschikking heeft om de situatie van de arbeidsmarkt vast te stellen en om snel te handelen tegen een ongunstige tendenz ;

c) de verschillende wijzen, waarop zij hoopt de stabiliteit van het prijsniveau te verzekeren en zowel inflatie als deflatie te vermijden ;

d) de maatregelen, die zij zich voorstelt te nemen, om het vraagstuk van de structurele werkloosheid op te lossen ;

e) de mogelijkheden, welke haar wetgevende procedures, haar administratieve organisatie en haar statistische instellingen bieden voor het in het werk stellen van deze politieke middelen.

De Raadgevende Vergadering wenst bovendien zeer in het bijzonder de ontwikkeling na te gaan van de arbeidssituatie bij de Staten-leden en belast diensgevolge de Algemene Secretaris om de Commissie voor Economische Vraagstukken regelmatig op de hoogte te houden van door de Staten-leden gemaakte vorderingen in de uitvoering van de arbeidsprogramma's, welke zij mede zullen delen aan de Raad van Europa. Anderzijds vraagt zij de Commissie onder de aandacht van de Regeringen te brengen de vraagstukken, welke de coördinatie van deze programma's zou kunnen opwerpen in de periode tussen de zittingen van de Raadgevende Vergadering.

L'Assemblée Consultative recommande que chaque gouvernement assigne pour principal objectif à sa politique de coopérer avec les autres gouvernements en vue de réduire les fluctuations néfastes qui affectent les échanges et les paiements internationaux; et qu'à cette fin, chaque gouvernement établisse des évaluations de sa balance des paiements au cours des cinq prochaines années faisant à la fois ressortir les dépenses courantes et les dépenses en capital, en tenant dûment compte de la nécessité d'accroître les réserves en or et en dollars d'un certain nombre de pays de façon qu'elles atteignent un niveau suffisant pour leur permettre de faire face sans danger aux fluctuations susceptibles d'affecter leurs recettes en devises étrangères.

Elle déclare qu'une coopération internationale est indispensable pour éviter que la crise et le chômage ne s'étendent d'un pays à l'autre, et pour maintenir un courant continu d'échanges de capitaux entre les différents pays, afin de faciliter, notamment, la pleine utilisation des ressources inexploitées.

Il importe tout particulièrement que ces mouvements de capitaux soient effectués dans le but de développer l'industrialisation de pays et de territoires moins développés, dont les populations pourront ainsi jouir d'un niveau de vie plus élevé. A ce propos, l'Assemblée Consultative souhaite exprimer son entière approbation du programme « du point IV » proposé par le Président des Etats-Unis et du programme d'assistance technique aux nations économiquement non développées dans le cadre de l'O. N. U.

L'Assemblée Consultative tient également à souligner que des mesures concertées prises à l'échelle internationale — et se présentant sous la forme de migrations organisées de mouvements de capitaux permettant le plein usage des ressources non encore exploitées et autres mesures économiques et politiques appropriées — pourront être nécessaires à une solution du problème du chômage structurel, compatible avec le système économique européen.

Elle propose que chaque gouvernement s'engage, dans le cas d'une diminution de la demande réelle sur son territoire, à faire tout son possible, dans la mesure où l'état de ses réserves monétaires le permet, pour éviter que cette crise intérieure ne se traduise pour les autres pays par des difficultés d'approvisionnement dans sa monnaie, soit en maintenant son niveau d'importations ou en accordant à ses voisins des crédits supplémentaires, soit par différents moyens d'action, tant public que privés. Elle demande aux gouvernements auxquels leurs réserves monétaires et leurs ressources financières le permettent, tout en évitant l'inflation, de maintenir un courant important et

De Raadgevende Vergadering geeft in overweging, dat iedere Regering het als een hoofddoel van haar politiek zal beschouwen met andere Regeringen samen te werken, ten einde schadelijke fluctuaties in internationale handel en betalingen te verminderen, en dat elke Regering met dit oogmerk schattingen laat opstellen van haar betalingsbalans in de loop van de eerstkomende vijf jaren, waarin zowel de lopende uitgaven als de kapitaalsuitgaven naar voren komen, tegelijkertijd behoorlijk rekening houdend met de noodzakelijkheid, dat de reserves in goud en in dollars van een aantal landen worden vermeerderd, zodat zij een niveau bereiken, dat hoog genoeg is om hen in staat te stellen zonder gevaar het hoofd te bieden aan die fluctuaties, welke haar ontvangsten in buitenlandse deviezen zouden kunnen ondergaan.

Zij verklaart, dat een internationale samenwerking onontbeerlijk is om te vermijden, dat crises en werkloosheid zich van het ene land naar het andere uitbreiden, en om een geregelde kapitaalsuitwisseling tussen de verschillende landen te handhaven, ten einde in het bijzonder het volledige gebruik van onontwikkelde hulpbronnen te vergemakkelijken.

Het is van bijzonder belang, dat zulke kapitaalbewegingen worden uitgevoerd met het doel de industrialisatie van minder ontwikkelde landen en gebieden te ontwikkelen, waardoor de bevolkingen aldus in staat gesteld zullen worden hun levensstandaard te verhogen. De Raadgevende Vergadering wenst in dit verband tot uitdrukking te brengen haar volledige instemming met « punt IV » van het programma, dat door de President van de Verenigde Staten is voorgesteld, en met het programma van technische bijstand aan onderontwikkelde landen binnen het kader van de Verenigde Naties.

De Raadgevende Vergadering stelt er eveneens prijs op er de nadruk op te leggen, dat gemeenschappelijk genomen maatregelen op internationale schaal — welke zij zich voorstelt in de vorm van georganiseerde migratie en van kapitaalbewegingen, die het volledig gebruik van nog niet geëxploiteerde hulpbronnen beogen en andere daartoe geëigende economische en politieke middelen — noodzakelijk zouden kunnen zijn om een oplossing te vinden voor het vraagstuk van de structurele werkloosheid, die verenigbaar is met het Europese economische stelsel.

Zij stelt voor, dat iedere Regering zich verbindt, in geval van een daling van de reële vraag op haar gebied, al het mogelijke te doen naar de mate, waarin de toestand van haar monetaire reserves dit veroorlooft, ten einde te vermijden, dat de weerslag van deze binnenlandse crisis voor andere landen moeilijkheden oplevert in de voorziening van zijn munt, hetzij door handhaving van haar import, hetzij door aan haar nabuurlanden supplementaire credieten toe te staan, hetzij door verschillende openbare of particuliere actiemiddelen. Zij vraagt aan de Regeringen, wier monetaire reserves en financiële hulpbronnen hen daartoe in staat stellen, daarbij inflatie vermijgend.

régulier d'exportation de capitaux à des fins de développement économique.

L'Assemblée Consultative considère que l'un de ses devoirs essentiels est de faire prendre conscience à l'Europe de l'importance fondamentale que revêt le plein emploi, tant au point de vue économique que politique et moral. Elle estime qu'il rentre dans le rôle du Conseil de l'Europe d'aider tous les Etats membres à atteindre cet objectif de façon à garantir à tous les travailleurs d'Europe des moyens d'existence assurés, un confort toujours plus grand et une participation équitable à la production sans cesse croissante à laquelle chaque citoyen a droit et doit pouvoir contribuer.

7. Recommandation relative au projet de convention de sauvegarde des Droits de l'homme et des libertés fondamentales, adoptée, le 25 août 1950, en conclusion du débat sur le rapport de la commission des Questions juridiques et administratives. (AS (2) 104).

L'Assemblée Consultative du Conseil de l'Europe saisie par le Comité des Ministres d'un projet de sauvegarde des Droits de l'homme et des libertés fondamentales établi en tenant compte de l'avant-projet présenté au Comité des Ministres par l'Assemblée Consultative, donne au projet proposé un avis favorable; elle demande toutefois avec insistance, au Comité des Ministres de compléter ou de modifier comme il suit, le texte établi.

Préambule.

Considérant que les Etats membres des Nations Unies ont, en la personne de leurs représentants réunis en Assemblée Générale, souscrit à la Déclaration universelle des Droits de l'homme, adoptée et proclamée par la dite Assemblée, le 10 décembre 1948;

considérant que la proclamation de cette déclaration avait pour fin, entre autres, d'obtenir que tous les organes de la société s'efforcent d'assurer, par des mesures progressives d'ordre national et international la reconnaissance et l'application universelles et effectives des droits qui y sont énoncés, tant parmi les populations des Etats membres eux-mêmes que parmi celles des territoires placés sous leur juridiction;

considérant que les Hautes Parties Contractantes sont des Etats européens, animés d'un même esprit et possédant un patrimoine commun d'idéal et de traditions politiques, respect de la liberté et prééminence du droit, et qu'il leur appartient donc de prendre des premières mesures pour la garantie collective de certains des droits énoncés dans

een belangrijke en regelmatige beweging van kapitaal-uitvoer, die economische ontwikkeling ten doel heeft, te handhaven.

De Raadgevende Vergadering beschouwt als een van haar voornaamste plichten Europa het bewustzijn bij te brengen van het fundamentele belang van het full employment, zowel uit economisch als uit politiek en moreel oogpunt gezien. Zij is van mening, dat het tot de taak van de Raad van Europa behoort alle Staten-leden te helpen deze doelstelling te bereiken, ten einde aan alle werkers van Europa een verzekerd bestaan te waarborgen, een voortdurend groter comfort en een rechtvaardige deelname in de onophoudelijk groeiende productie, waarop iedere burger recht heeft en waartoe mede te werken hij in staat moet zijn.

7. Aanbeveling nopens het ontwerp-conventie voor bescherming van de Rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden, aangenomen op 25 Augustus 1950, als besluit op het debat over het verslag van de commissie voor de juridische en administratieve vraagstukken. (AS (2) 104).

De Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa bij wie het Comité van Ministers heeft aanhangig gemaakt een ontwerp-conventie voor de bescherming van de Rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden, hetwelk vastgesteld was, rekening houdend met het door de Raadgevende Vergadering aan het Comité van Ministers aangeboden voor-ontwerp, brengt over het voorgestelde ontwerp een gunstig advies uit; zij vraagt niettemin met aandrang aan het Comité van Ministers de vastgestelde tekst als volgt aan te vullen of te wijzigen :

Préambule.

Overwegende, dat de Staten-leden van de Verenigde Naties in de persoon van hun in algemene Vergadering vereende Vertegenwoordigers de Algemene Verklaring van de Rechten van de mens hebben ondertekend, aangenomen en bekendgemaakt door voorzegde Vergadering op de 10e December 1948;

overwegende, dat de proclamatie van de Verklaring o.a. beoogde te verkrijgen dat alle organen van de Maatschappij zouden trachten door voortschrijdende maatregelen van nationale en internationale orde te verzekeren de algemene en daadwerkelijke erkenning en toepassing van de rechten die er in vermeld zijn, zowel onder de bevolkingen van de Staten-leden zelf als onder die van de gebieden, die onder hun jurisdictie zijn geplaatst;

overwegende, dat de Hoge Contracterende Partijen Europese Staten zijn door een zelfde geestesgesteldheid bezield en een gemeenschappelijk erfgoed bezittend van politieke idealen en tradities, van eerbied voor de vrijheid en van bewustzijn voor de voorrang van het recht en dat het derhalve tot hun taak behoort de eerste maat-

la Déclaration universelle et, à ces fins, de les formuler à nouveau d'une manière appropriée;

considérant que le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses membres, les Hautes Parties Contractantes, et que l'un des moyens de tendre à ce but consiste dans la conclusion d'accords et dans l'adoption d'une action commune dans le domaine juridique et administratif, ainsi que dans la sauvegarde et dans le développement des Droits de l'homme, et des libertés fondamentales;

les Hautes Parties Contractantes, affirmant à nouveau leur profond attachement à ces libertés fondamentales qui constituent les assises mêmes de la justice et de la paix dans le monde et dont le maintien repose essentiellement sur un régime politique véritablement démocratique d'une part, et, d'autre part, sur une conception commune et un commun respect des Droits de l'homme dont elles se réclament;

sont convenues de ce qui suit :

Art. 1.

Les Hautes Parties Contractantes reconnaissent à toutes personnes relevant de leur juridiction les droits et libertés définis au titre I de la présente Convention.

TITRE I

Art. 2.

1) Le droit de toute personne à la vie est protégé par la loi. La mort ne peut être infligée à quiconque intentionnellement sauf, en exécution d'une sentence capitale prononcée par un tribunal en cas de délit justiciable de cette peine.

2) La mort n'est pas considérée comme infligée en violation de cet article, dans les cas où elle résulterait d'un recours à la force rendu absolument nécessaire :

a) pour assurer la défense de toute personne contre la violence illégale;

b) pour effectuer une arrestation régulière ou pour empêcher l'évasion d'une personne régulièrement détenue;

c) pour réprimer, conformément à la loi, une émeute ou une insurrection.

regelen te nemen tot de collectieve verzekering van sommige der in de algemene Verklaring vastgelegde rechten en te dien einde hen opnieuw te formuleren op een daartoe passende wijze;

overwegende, dat het doel van de Raad van Europa is een nauwere vereniging tussen zijn leden, de Hoge Contracterende Partijen, tot stand te brengen, en dat een van de middelen om naar dit doel te streven bestaat in het afsluiten van accoorden en in de aanvaarding van een gemeenschappelijke actie op juridisch en administratief gebied, alswel in de bescherming en in de ontwikkeling van de Rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden;

de Hoge Contracterende Partijen opnieuw hun diepe gerechtigheid bevestigend aan deze fundamentele vrijheden, die de grondslagen zelve vormen van de gerechtigheid en de vrede in de wereld; en welker handhaving wezenlijk berust op een werkelijk democratisch staatkundig stelsel ter ener zijde en ter anderzijde op een gemeenschappelijke opvatting van en een gemeenschappelijke eerbied voor de Rechten van de mens, waarop zij zich beroepen,

zijn als volgt overeengekomen :

Artikel één.

De Hoge Verdragsluitende Partijen kennen aan al hun rechtsonderhorigen de rechten en vrijheden toe, omschreven in titel I van deze Conventie.

TITEL I.

Art. 2.

1) Eenieders recht op leven wordt beschermd bij de wet. Niemand mag opzettelijk ter dood gebracht worden, behalve ter uitvoering van het vonnis ener rechtbank in geval van een misdrijf, waarop die straf gesteld is.

2) De terdoodbrenging wordt niet geacht in strijd met dit artikel te zijn geschied, wanneer ze het gevolg is van volstrekt noodzakelijk gebruik van geweld :

a) om enig persoon te verdedigen tegen onwettig geweld;

b) om een wettige aanhouding te verrichten of de ontvluchting van een wettig aangehouden persoon te verhinderen;

c) om, in overeenstemming met de wet, een oproer of opstand te onderdrukken.

Art. 3.

Nul ne peut être soumis à la torture ni à des peines ou traitements inhumains ou dégradants.

Art. 4.

- 1) Nul ne peut être tenu en esclavage ni en servitude.
- 2) Nul ne peut être astreint à accomplir un travail forcé ou obligatoire.
- 3) N'est pas considéré comme « travail forcé ou obligatoire » au sens du présent article :
 - a) tout travail requis normalement d'une personne soumise à la détention dans les conditions prévues par l'art. 5 de la présente Convention, ou durant sa mise en liberté conditionnelle;
 - b) tout service de caractère militaire, ou, dans le cas d'objecteurs de conscience, dans les pays où l'objection de conscience est reconnue comme légitime, à un autre service à la place du service militaire obligatoire;
 - c) tout service requis dans le cas de crises ou de calamités qui menacent la vie ou le bien-être de la communauté;
 - d) tout travail ou service formant partie des obligations civiques normales.

Art. 5.

- 1) Toute personne a droit à la liberté et à la sûreté. Nul ne peut être privé de sa liberté, sauf dans les cas suivants et selon les voies légales :
 - a) s'il est détenu régulièrement après condamnation par un tribunal compétent;
 - b) s'il a fait l'objet d'une arrestation ou d'une détention régulières pour insoumission à une ordonnance rendue, conformément à la loi, par un tribunal ou en vue de garantir l'exécution d'une obligation prescrite par la loi;
 - c) s'il a été arrêté et détenu en vue d'être conduit devant l'autorité judiciaire compétente, lorsqu'il y a des raisons plausibles de soupçonner qu'il a commis une infraction ou qu'il y a des motifs raisonnables de croire à la nécessité de l'empêcher de commettre une infraction ou de s'enfuir après l'accomplissement de celle-ci;
 - d) s'il s'agit de la détention régulière d'un mineur, décidée pour son éducation surveillée ou de sa détention régulière, afin de le traduire devant l'autorité compétente;

Art. 3.

Niemand mag worden onderworpen aan foltering noch aan onmenselijke of ontorende bestraffing of behandeling.

Art. 4.

- 1) Niemand mag in slavernij of dienstbaarheid gehouden worden.
- 2) Niemand mag genoopt worden tot dwangarbeid of verplichte arbeid.
- 3) Wordt niet beschouwd als « dwangarbeid of verplichte arbeid » in de zin van dit artikel :
 - a) elke arbeid, die normaal gevorderd wordt van een persoon, die overeenkomstig het bepaalde in artikel 5 van deze Conventie gevangen gehouden wordt, of tijdens zijn voorwaardelijke invrijheidstelling;
 - b) elke dienst van militaire aard, of, in geval van dienstweigering in landen waar dienstweigering als wettig erkend is, elke dienst in de plaats van de verplichte militaire dienst;
 - c) elke dienst, gevorderd in geval van nood of ramp, die het leven of het welzijn van de gemeenschap bedreigen;
 - d) elke arbeid of dienst, die behoort tot de normale burgerplichten;

Art. 5.

- 1) Eenieder heeft recht op vrijheid en veiligheid. Niemand mag van zijn vrijheid beroofd worden, behalve in de volgende gevallen en met de wettelijke middelen :
 - a) indien hij regelmatig gevangen gehouden wordt na veroordeling door een bevoegde rechtbank;
 - b) indien hij regelmatig aangehouden of gevangen is ingevolge weerspannigheid aan een vonnis, dat overeenkomstig de wet is uitgesproken door een rechtbank of met het oog op de uitvoering van een wettelijke verplichting;
 - c) indien hij aangehouden of gevangen is ten einde voor de bevoegde rechtsautoriteit te worden gebracht, wanneer er aannemelijke redenen bestaan om te vermoeden, dat hij een inbreuk gepleegd heeft, of wanneer er redelijke gronden bestaan om te geloven aan de noodzakelijkheid hem te verhinderen een inbreuk te plegen of na het plegen hiervan te vluchten;
 - d) indien het gaat om de wettige gevangenhouding van een minderjarige, ten einde toezicht te houden op zijn opvoeding, of zijn regelmatige gevangenhouding, ten einde hem voor de bevoegde overheid te brengen;

e) s'il s'agit de la détention régulière d'une personne susceptible de propager une maladie contagieuse, d'un aliéné, d'un alcoolique, d'un toxicomane ou d'un vagabond;

f) s'il s'agit de l'arrestation ou de la détention régulière d'un individu pour l'empêcher de pénétrer irrégulièrement dans le territoire, ou contre lequel une procédure d'expulsion ou d'extradition est en cours.

2) Toute personne arrêtée doit être informée, dans le plus court délai et dans une langue qu'il comprend, des raisons de son arrestation et de toute accusation portée contre lui.

3) Toute personne arrêtée ou détenue, dans les conditions prévues au § 1er c) du présent article, doit être immédiatement traduite devant un juge ou un autre magistrat habilité par la loi à exercer des fonctions judiciaires et a le droit d'être jugée dans un délai raisonnable ou libérée pendant la procédure. La mise en liberté peut être subordonnée à une garantie assurant la comparution de l'intéressé à l'audience.

4) Toute personne privée de sa liberté par arrestation ou détention a le droit d'introduire un recours devant un tribunal, afin qu'il statue à bref délai sur la légalité de sa détention et ordonne sa libération si la détention est illégale.

5) Toute personne victime d'une arrestation ou d'une détention dans des conditions contraires aux dispositions précédentes a droit à réparation.

Art. 6.

1) Toute personne a droit à ce que sa cause soit entendue équitablement, publiquement et dans un délai raisonnable, par un tribunal indépendant et impartial, établi par la loi, qui décidera, soit des contestations sur ses droits et obligations de caractère civil, soit du bien-fondé de toute accusation en matière pénale dirigée contre elle. Le jugement doit être rendu publiquement, mais l'accès de la salle d'audience peut être interdit à la presse et au public, pendant la totalité ou une partie du procès dans l'intérêt de la moralité, de l'ordre public ou de la sécurité nationale dans une société démocratique, lorsque les intérêts des mineurs ou de la vie privée des parties au procès l'exigent, ou dans la mesure jugée strictement nécessaire par la Cour, lorsque dans des circonstances spéciales la publicité serait de nature à porter atteinte aux intérêts de la justice.

2) Toute personne accusée d'une infraction est présumée innocente jusqu'à ce que sa culpabilité ait été légalement établie.

e) indien het gaat om de wettige aanhouding van een persoon, die een besmettelijke ziekte kan verspreiden, van een krankzinnige, een alcoholist, een toxicomaan of een landloper;

f) indien het gaat om de aanhouding of wettige gevangenhouding van een persoon, om deze te verhinderen onwettig het grondgebied te betreden of indien tegen die persoon een geding tot uitzetting of uitlevering aan de gang is.

2) Elke aangehouden persoon moet, binnen de kortst mogelijke tijd, in een taal die hij verstaat, kennis krijgen van de redenen van zijn aanhouding en van elke beschuldiging, die tegen hem is uitgebracht.

3) Elke, overeenkomstig het bepaalde in § 1 c) van dit artikel aangehouden of gevangen gehouden persoon, moet onmiddellijk gebracht worden voor een rechter of een ander magistraat, die bij de wet gemachtigd is om een rechterlijk ambt uit te oefenen, en heeft het recht binnen een redelijke termijn gevonnist of tijdens het geding in vrijheid gesteld te worden. De invrijheidstelling kan ondergeschikt gemaakt worden van een waarborg voor het verschijnen van de betrokkene ter terechtzitting.

4) Ieder, die door aanhouding of gevangenschap van zijn vrijheid beroofd is, heeft het recht zich te beroepen op een rechtbank, die zich met bekwame spoed zal uitspreken over de wettelijkheid van zijn gevangenschap en die zijn invrijheidstelling gelast indien de gevangenschap onwettelijk is.

5) Ieder, die in strijd met de vorenstaande bepalingen aangehouden of gevangen wordt, heeft recht op schadevergoeding.

Art. 6.

1) Eenieder mag eisen, dat zijn zaak naar billijkheid, in het openbaar en binnen een redelijke termijn zal gehoord worden door een onafhankelijke en onpartijdige bij de wet ingestelde rechtbank, die zal beslissen hetzij over de betwistingen inzake zijn rechten en plichten van burgerlijke aard, hetzij over de gegrondheid van elke tegen hem gerichte beschuldiging in strafzaken. Het vonnis moet in het openbaar gewezen worden, doch de toegang tot de gerechtszaal kan voor de pers en het publiek gedurende het gehele proces of een gedeelte hiervan verboden worden, in het belang van de goede zeden, de openbare orde of de nationale veiligheid in een democratische gemeenschap, wanneer de belangen van de minderjarigen of van het private leven van partijen in het geding zulks vereisen, of voor zover zulks strikt noodzakelijk geacht wordt door het Hof, wanneer de openbaarheid naar omstandigheden de belangen van het gerecht zou kunnen schaden.

2) Ieder, die beschuldigd wordt van inbreuk, wordt onschuldig geacht totdat zijn schuld wettelijk is bewezen.

3) tout accusé a droit notamment à:

a) être informé, dans le plus court délai, dans une langue qu'il comprend et d'une manière détaillée, de la nature et de la cause de l'accusation portée contre lui;

b) disposer du temps et des facilités nécessaires à la préparation de sa défense;

c) se défendre lui-même ou avoir l'assistance d'un défenseur de son choix, et s'il n'a pas les moyens de rémunérer un défenseur, pouvoir être assisté gratuitement par un avocat d'office, lorsque les intérêts de la justice l'exigent;

d) interroger ou faire interroger les témoins à charge et obtenir la convocation et l'interrogation des témoins à décharge dans les mêmes conditions que les témoins à charge;

e) se faire assister gratuitement d'un interprète, s'il ne comprend pas ou ne parle pas la langue employée à l'audience.

Art. 7.

1) Nul ne peut être condamné pour une action ou omission qui, au moment où elle a été commise, ne constituait pas une infraction d'après le droit national ou international. De même il n'est infligé aucune peine plus forte que celle qui était applicable au moment où l'infraction a été commise.

2) Le présent article ne portera pas atteinte au jugement et à la punition d'une personne coupable d'une action ou d'une omission qui, au moment où elle a été commise, était criminelle d'après les principes généraux de droits reconnus par les nations civilisées.

Art. 8.

1) Toute personne a droit au respect de sa vie privée et familiale, son domicile ou sa correspondance.

2) Il ne peut y avoir ingérence d'une autorité publique dans l'exercice de ce droit que pour autant que cette ingérence est prévue par la loi et qu'elle constitue une mesure qui, dans une société démocratique, est nécessaire à la sécurité nationale, à la sûreté publique, au bien être économique du pays, à la défense de l'ordre et à la prévention des infractions pénales, à la protection de la santé ou de la morale, ou à la protection des droits et libertés d'autrui.

Art. 9.

1) Toute personne a droit à la liberté de pensée, de conscience et de religion; ce droit implique la liberté de

3) Elke beschuldigde heeft inzonderheid het recht :

a) binnen de kortst mogelijke termijn, in een taal die hij verstaat, en op omstandige wijze kennis te krijgen van de aard en de oorzaken van de tegen hem uitgebrachte beschuldiging :

b) over de nodige tijd en faciliteit te beschikken om zijn verdediging voor te bereiden;

c) zichzelf te verdedigen of bijstand te genieten van een door hem gekozen verdediger, en, wanneer hij niet over de middelen beschikt om een verdediger te bezoldigen, kosteloos door een van ambtswege aangewezen advocaat bijgestaan te worden, wanneer de belangen van het gerecht zulks vereisen;

d) de getuigen ten laste te ondervragen of te doen ondervragen en oproeping en ondervraging van de getuigen ter ontlasting onder dezelfde voorwaarden als de getuigen ten laste te verkrijgen;

e) zich kosteloos door een tolk te laten bijstaan, indien hij de ter terechtzitting gebruikte taal niet verstaat of niet spreekt.

Art. 7.

1) Niemand mag veroordeeld worden wegens een handeling of nalatigheid, die, op het tijdstip dat zij gepleegd werd, geen misdrijf vormde volgens het nationaal of internationaal recht. Eveneens wordt geen zwaardere straf opgelegd dan die, welke, op het tijdstip dat het misdrijf gepleegd werd, van toepassing was.

2) Dit artikel doet geen afbreuk aan de rechterlijke beslissing of aan de straf van een persoon, die schuldig is aan een handeling of nalatigheid, die, op het tijdstip dat zij gepleegd werd, misdadig was volgens de door de beschaaftde volken erkende algemene rechtsbeginselen.

Art. 8.

1) Eenieder heeft recht op eerbied voor zijn particulier en gezinsleven, zijn woning of zijn briefwisseling.

2) Inmenging van een openbaar gezag in de uitoefening van dit recht mag slechts plaats hebben voor zover die inmenging bij de wet voorzien is en zij een maatregel vormt die, in een democratische maatschappij, noodzakelijk is voor de nationale veiligheid, de openbare veiligheid, de economische welvaart van het land, de verdediging van de orde en de voorkoming van misdaden, de bescherming van gezondheid en zedelijkheid of de bescherming van andermans rechten en vrijheden.

Art. 9.

1) Eenieder heeft recht op de vrijheid van gedachte, van geweten en van godsdienst; dit recht sluit in zich de

changer de religion ou de conviction, ainsi que la liberté de manifester sa religion ou sa conviction individuellement ou collectivement, en public ou en privé, par le culte, l'enseignement, les pratiques et l'accomplissement des rites.

2) La liberté de manifester sa religion ou ses convictions ne peut faire l'objet d'autres restrictions que celles qui, prévues par la loi, constituent des mesures nécessaires, dans une société démocratique, à la sécurité publique, à la protection de l'ordre, de la santé ou de la morale publics, ou à la protection des droits et libertés d'autrui.

Art. 10.

1) Toute personne a droit à la liberté d'expression. Ce droit comprend la liberté d'opinion et la liberté de recevoir ou de communiquer des informations ou des idées sans qu'il puisse y avoir ingérence d'autorités publiques et sans considération de frontière. Le présent article n'empêche pas les Etats de soumettre les entreprises de radiodiffusion, de cinéma ou de télévision à un régime d'autorisations.

2) L'exercice de ces libertés comportant des devoirs et des responsabilités peut être soumis à certaines formalités, conditions, restrictions ou sanctions, prévues par la loi, qui constituent des mesures nécessaires, dans une société démocratique, à la sécurité nationale, à l'intégrité territoriale ou à la sûreté publique, à la défense de l'ordre et à la prévention du crime, à la protection de la santé ou de la morale, à la protection de la réputation ou des droits d'autrui, pour empêcher la divulgation d'informations confidentielles ou pour garantir l'autorité et l'impartialité du pouvoir judiciaire.

Art. 11.

Toute personne, physique ou morale, a droit au respect de ses biens. Ses biens ne peuvent être soumis à confiscation arbitraire. Les présentes dispositions ne sauraient, toutefois, être considérées comme portant atteinte, de quelque manière que ce soit, au droit que possèdent les Etats de promulguer les lois nécessaires pour assurer l'utilisation de ces biens, conformément à l'intérêt général.

Art. 12.

Toute personne a droit à l'instruction. Les fonctions assumées par l'Etat en matière d'éducation et d'enseignement ne peuvent empiéter sur le droit que possèdent les parents d'assurer l'éducation spirituelle et morale et l'instruction de leurs enfants conformément à leurs propres convictions religieuses et philosophiques.

vrijheid om van geloof of van overtuiging te veranderen, alsmede de vrijheid om zijn geloof of overtuiging alleen of in gemeenschap, in het openbaar of in het particulier leven, door de eredienst, het onderwijs, de beoefening en de vervulling van de riten te belijden.

2) De vrijheid om zijn geloof of overtuiging te belijden mag niet aan andere beperkingen onderworpen worden dan die welke bij de wet bepaald zijn en die in een democratische maatschappij noodzakelijk zijn voor de openbare veiligheid, de bescherming van openbare orde, gezondheid, goede zeden of voor de bescherming van andermans rechten en vrijheden.

Art. 10.

1) Eenieder heeft recht op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid van mening en de vrijheid om voorlichting of denkbeelden te ontvangen of mede te delen, zonder dat inmenging van openbare gezagslichamen mag plaats hebben en zonder inachtneming van grenzen. Dit artikel belet de staten niet de ondernemingen voor radio-omroep, bioscoop of televisie aan een stelsel van vergunningen te onderwerpen.

2) De uitoefening van deze vrijheden, waaraan plichten en verantwoordelijkheid verbonden zijn, kan aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of strafbepalingen, bij de wet voorzien, onderworpen worden, voor zover maatregelen die in een democratische maatschappij noodzakelijk zijn voor de landsveiligheid, de ongeschondenheid van het grondgebied of de openbare veiligheid, voor de voorkoming van wanorde en misdaad, voor de bescherming van de gezondheid of de zedelijkheid, de bescherming van andermans faam en rechten, om het onthullen van vertrouwelijke mededelingen te beletten of om het gezag en de onpartijdigheid van de rechterlijke macht te waarborgen.

Art. 11.

Elke natuurlijke of rechtspersoon heeft recht op eerbiediging van zijn goederen. Deze goederen kunnen niet willekeurig verbeurd verklaard worden. De onderwerpelijke bepalingen kunnen evenwel niet beschouwd worden als inbreuk makende, hoe dan ook, op de rechten welke de Staten bezitten tot het uitvoeren van wetten, die noodzakelijk zijn om het gebruik van deze goederen, in overeenstemming met het algemeen belang, te verzekeren.

Art. 12.

Eenieder heeft recht op onderwijs. De functie, welke de Staat op zich neemt inzake opvoeding en onderwijs kan geen inbreuk maken op het recht, dat de ouders bezitten op de geestelijke en zedelijke opvoeding en opleiding van hun kinderen, overeenkomstig hun eigen godsdienstige en levensbeschouwelijke overtuiging.

Art. 13.

1) Toute personne a droit à la liberté de réunion pacifique et à la liberté d'association, y compris le droit de fonder avec d'autres des syndicats et de s'affilier à des syndicats pour la défense de ses intérêts.

2) L'exercice de ces droits ne peut faire l'objet d'autres restrictions que celles qui, prévues par la loi, constituent des mesures nécessaires, dans une société démocratique, à la sécurité nationale, à la sûreté publique, à la défense de l'ordre et à la prévention du crime, à la protection de la santé ou de la morale, ou à la protection des droits et libertés d'autrui. Le présent article n'interdit pas que des restrictions légitimes soient imposées à l'exercice de ces droits par les membres des forces armées, de la police ou de l'administration de l'Etat.

Art. 14.

A partir de l'âge nubile, l'homme et la femme ont le droit de se marier et de fonder une famille selon les lois nationales régissant l'exercice de ce droit.

Art. 15.

Toute personne dont les droits et libertés reconnues dans la présente Convention ont été violés, a droit à l'octroi d'un recours effectif devant une instance nationale, alors même que la violation aurait été commise par des personnes agissant dans l'exercice de leurs fonctions officielles.

Art. 16.

La jouissance des droits et libertés reconnues dans la présente Convention doit être assurée, sans distinction aucune, fondée notamment sur le sexe, la race, la couleur, la langue, la religion, les opinions politiques ou toutes autres opinions, l'origine nationale ou sociale, l'appartenance à une minorité nationale, la fortune, la naissance ou toute autre situation.

Art. 17.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à respecter la liberté politique de leur ressortissants et, notamment en ce qui concerne leur territoire métropolitain, à procéder, à intervalles raisonnables, à des élections libres au scrutin secret, garantissant que l'opinion du peuple sera représentée par le gouvernement et le Corps législatif.

Art. 18.

1) En cas de guerre ou en cas d'autre danger public menaçant la vie de la nation, toute Partie Contractante peut prendre des mesures dérogeant aux obligations pré-

Art. 13.

1) Eenieder heeft recht op de vrijheid van vreedzame vergadering en op de vrijheid van vereniging, met inbegrip van het recht om samen met anderen vakverenigingen te stichten of zich er bij aan te sluiten ter verdediging van zijn belangen.

2) Aan de uitoefening van die rechten kunnen geen andere beperkingen worden gesteld dan bij de wet bepaald zijn en die in een democratische maatschappij noodzakelijk zijn voor de nationale veiligheid, de openbare veiligheid, de voorkoming van wanorde en misdaad, de bescherming van gezondheid en zedelijkheid of de bescherming van andermans rechten en vrijheden. Dit artikel verbiedt niet dat aan de uitoefening van die rechten gewettigde beperkingen worden gesteld door leden van de gewapende macht, de politie of het Rijksbestuur.

Art. 14.

Man en vrouw hebben het recht in de huwbare leeftijd te trouwen en een gezin te stichten, volgens de landswetten, waarbij de uitoefening van dat recht geregeld wordt.

Art. 15.

Ieder, wiens rechten en vrijheden, erkend bij deze Conventie, worden geschonden, heeft recht op een doelmatig beroep bij een nationale overheid, zelfs al is de schending gepleegd door personen in de uitoefening van hun officieel ambt.

Art. 16.

Het genot van de bij deze overeenkomst erkende rechten en vrijheden wordt gewaarborgd zonder enig onderscheid van geslacht, ras, kleur, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale of maatschappelijke afkomst, het behoren tot een nationale minderheid, fortuin, geboorte of enige andere toestand.

Art. 17.

De Hoge Verdragsluitende Partijen verbinden zich de politieke vrijheid van hun onderhorigen te eerbiedigen en, inzonderheid voor hun moederlands gebied, vrije en geheime verkiezingen te houden met redelijke tussenpozen, met dien verstande dat de regering en de wetgevende organen de volksmening zullen vertegenwoordigen.

Art. 18.

1) In tijden van oorlog of ander openbaar gevaar, waardoor het leven van de natie bedreigd wordt, kan een Verdragsluitende Partij maatregelen treffen, welke van de

vues par la présente Convention, dans la stricte mesure où la situation l'exige et à la condition que ces mesures ne soient pas en contradiction avec les autres obligations découlant du droit international.

2) La disposition précédente n'autorise aucune dérogation à l'article 2, sauf pour le cas de décès résultant d'actes licites de guerre et aux articles 3, 4 (§ 1) et 7.

3) Les Hautes Parties Contractantes qui exercent ce droit de dérogation tiennent le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe pleinement informé des mesures prises et des motifs qui les ont inspirées. Elles doivent également informer le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe de la date à laquelle ces mesures ont cessé d'être en vigueur et les dispositions de la Convention reçoivent de nouveau pleine application.

Art. 19.

Aucune des dispositions des articles 10, 13 et 16 ne peut être considérée comme interdisant aux Hautes Parties Contractantes d'imposer des restrictions à l'activité politique des étrangers.

Art. 20.

Aucune des dispositions de la présente Convention ne peut être interprétée comme impliquant pour un Etat, un groupement ou un individu, un droit quelconque de se livrer à une activité ou d'accomplir un acte visant à la destruction des droits ou libertés reconnus dans la présente Convention ou à des limitations plus amples de ces droits et libertés que celles prévues à la dite Convention.

Art. 21.

Les restrictions qui, aux termes de la présente Convention, sont apportées aux dits droits et libertés ne peuvent être appliquées que dans le but pour lequel elles ont été prévues.

TITRE II

Art. 22.

Afin d'assurer le respect des engagements résultant pour les Hautes Parties Contractantes de la présente Convention, il est institué :

a) une Commission européenne des Droits de l'homme, ci-dessous nommée la « Commission »;

b) une Cour européenne des Droits de l'homme, ci-dessous nommée la « Cour ».

verplichtingen van deze Conventie afwijken, voor zover de toestand zulks strikt vereist, en op voorwaarde, dat die maatregelen niet in strijd zijn met andere volkenrechtelijke verplichtingen.

2) De vorenstaande bepaling veroorlooft geen afwijking van artikel 2, behoudens voor het geval van overlijden ingevolge gewettigde oorlogshandelingen, en van de artikelen 3, 4 (§ 1) en 7.

3) De Hoge Verdragsluitende Partijen, die dat recht van afwijking uitoefenen, houden de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa ten volle op de hoogte van de getroffen maatregelen en van de redenen daartoe. Zij lichten de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa insgelijks in over de datum, waarop die maatregelen opgehouden te gelden en de bepalingen van de Conventie wederom hun volle toepassing kregen.

Art. 19.

Geen bepaling van de artikelen 10, 13 en 16 mag beschouwd worden als een verbod voor de Hoge Verdragsluitende Partijen, om beperkingen aan de politieke bedrijvigheid van vreemdelingen te stellen.

Art. 20.

Geen bepaling van deze Conventie mag derwijze uitgelegd worden, dat zij voor een Staat, een groepering of een persoon, enig recht zou insluiten om een bedrijvigheid uit te oefenen of een daad te plegen strekkende tot vernietiging van de bij deze Conventie erkende rechten of vrijheden of tot grotere beperking van die rechten en vrijheden dan in deze Conventie bepaald is.

Art. 21.

De beperkingen, die bij deze Conventie gebracht worden in bedoelde rechten en vrijheden, mogen enkel toegepast worden voor de doeleinden, waarvoor zij ingevoerd zijn.

TITEL II.

Art. 22.

Ten einde voor de naleving der bij deze Conventie door de Hoge Verdragsluitende Partijen aangegane verbintenissen te waken, zal er opgericht worden :

a) een Europese Commissie voor de Rechten van de mens, hierna genoemd de « Commissie »;

b) een Europees Hof voor de Rechten van de mens, hierna genoemd het « Hof ».

TITRE III

Art. 23.

La Commission se compose d'un nombre de membres égal à celui des Hautes Parties Contractantes. La Commission ne peut comprendre plus d'un ressortissant du même Etat.

Art. 24.

1) Les membres de la Commission sont élus par le Comité des Ministres à la majorité absolue des voix, sur une liste de noms dressée par le Bureau de l'Assemblée Consultative; chaque groupe des représentants des Hautes Parties Contractantes à l'Assemblée Consultative présente trois candidats dont deux au moins seront de sa nationalité.

2) Dans la mesure où elle est applicable, la même procédure est suivie pour désigner les membres, ressortissants des Etats qui adhèreraient à la présente Convention, et pour pourvoir aux sièges devenus vacants.

Art. 25.

1) Les membres de la Commission sont élus pour une durée de six ans. Ils sont rééligibles. Toutefois, en ce qui concerne les membres nommés à la première élection, les fonctions de sept membres prendront fin au bout de trois ans.

2) Les membres dont les fonctions prendront fin au terme de la période initiale de trois ans, sont désignés par tirage au sort effectué par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, immédiatement après qu'il aura été procédé à la première élection.

3) Le membre de la Commission élu en remplacement d'un membre dont le mandat n'est pas expiré achève le terme du mandat de son prédécesseur.

4) Les membres de la Commission restent en fonctions jusqu'à leur remplacement. Après ce remplacement, ils continuent de connaître des affaires dont ils sont déjà saisis.

Art. 26.

Les membres de la Commission siègent à la Commission à titre individuel.

Art. 27.

Toute Haute Partie Contractante peut saisir la Commission par l'intermédiaire du Secrétaire Général du Conseil de l'Europe de tout manquement aux dispositions de la présente Convention, qu'elle croira pouvoir être imputé à une autre Haute Partie Contractante.

TITEL III.

Art. 23.

De Commissie bestaat uit een aantal leden gelijk aan dat der Hoge Verdragsluitende Partijen. Van elke Staat mag slechts één onderdaan lid zijn van de Commissie.

Art. 24.

1) De leden van de Commissie worden door het Comité van Ministers bij volstrekte meerderheid der stemmen verkozen op een door het Bureau der Raadgevende Vergadering aangelegde lijst; elke groep van vertegenwoordigers der Hoge Verdragsluitende Partijen in de Raadgevende Vergadering draagt drie kandidaten voor, van wie ten minste twee tot haar nationaliteit behoren.

2) Dezelfde procedure zal, voor zover zij toepasselijk is, gevolgd worden voor de aanwijzing van de leden, onderdanen van Staten die tot deze Conventie toegetreden zijn, en om in vacatures te voorzien.

Art. 25.

1) De leden van de Commissie worden verkozen voor een tijdperk van zes jaar. Zij zijn herkiesbaar. Evenwel zullen de functies van zeven der bij de eerste verkiezing benoemde leden een einde nemen na verloop van drie jaar.

2) De leden, wier functies een einde moeten nemen na verloop van de aanvangsperiode van drie jaar, worden aangewezen bij loting door de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, onmiddellijk na de eerste verkiezing.

3) Een lid van de Commissie verkozen ter vervanging van een lid wiens mandaat niet beëindigd was, voltooit het mandaat van zijn voorganger.

4) De leden van de Commissie blijven in functie tot zij vervangen zijn. Na hun vervanging blijven zij verder kennis nemen van de zaken, die bij hen aanhangig waren.

Art. 26.

De leden van de Commissie zetelen in de Commissie op eigen verantwoordelijkheid.

Art. 27.

Elke Hoge Verdragsluitende Partij kan, door tussenkomst van de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, elke inbreuk op de bepalingen van deze Conventie, die naar haar oordeel, aan een andere Hoge Verdragsluitende Partij kan ten laste gelegd worden, bij de Commissie aanhangig maken.

Art. 28.

1) La Commission peut également être saisie, par voie de requête adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe par toute personne physique, toute organisation non gouvernementale ou tout groupe de particuliers, qui se prétend victime d'une violation par l'une des Hautes Parties Contractantes des droits reconnus dans la présente Convention. Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à n'entraver par aucune mesure, l'exercice efficace de ce droit.

2) Toutefois, les Hautes Parties Contractantes peuvent, au moment de leur acceptation de la présente Convention exclure la compétence de la commission pour connaître des requêtes privées les concernant, fondées sur les articles insérés dans cette déclaration, étant entendu qu'aucune Haute Partie Contractante ne peut écarter de la compétence de la commission les requêtes fondées sur les articles 2, 3, 4 (§ 1) ou 7. Une telle déclaration ne peut être faite que pour une durée maximum de trois années, elle ne peut être renouvelée qu'expressément avant l'expiration d'un délai de trois ans à dater du dépôt de l'instrument de ratification, en application de l'article 68.

Art. 29.

La Commission ne peut être saisie qu'après épuisement des voies de recours internes, tel qu'il est entendu en droit international généralement reconnu et dans le délai de six mois, à partir de la date de la décision interne définitive.

Art. 30.

1) La Commission ne retient aucune requête introduite par application de l'article 28, lorsque :

- a) elle est anonyme;
- b) elle est essentiellement la même qu'une requête précédemment examinée par la Commission ou déjà soumise à une autre instance internationale d'enquête ou de règlement et si elle ne contient pas de faits nouveaux.

2) La Commission déclare irrecevable toute requête introduite par application de l'article 28, lorsqu'elle estime la requête incompatible avec les dispositions de la présente Convention, manifestement mal fondée ou abusive.

3) La Commission rejette toute requête qu'elle considère comme irrecevable par application de l'article 29.

Art. 28.

1) De Commissie kan verzoekschriften ontvangen, die tot de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gericht zijn door enig persoon, enige niet tot de regering behorende organisatie of enige groep van particulieren, die beweert het slachtoffer te zijn van een schending van de in deze Conventie erkende rechten door een van de Hoge Verdragsluitende Partijen. De Hoge Verdragsluitende Partijen verplichten zich, door geen enkele maatregel, de daadwerkelijke uitoefening van dit recht te belemmeren.

2) Niettemin kunnen de Hoge Verdragsluitende Partijen bij de aanvaarding van deze Conventie de bevoegdheid van de Commissie uitsluiten met betrekking tot particuliere verzoekschriften die haar aangaan en die gegrond zijn op de in deze verklaring voorkomende artikelen, met dien verstande dat geen enkele Hoge Verdragsluitende Partij van de bevoegdheid der Commissie uit kan sluiten de verzoekschriften welke gegrond zijn op de artikelen 2, 3, 4 (§ 1) of 7. Een dergelijke verklaring kan slechts worden afgelegd voor een maximale tijdsduur van drie jaren; zij kan niet dan uitdrukkelijk hernieuwd worden voor het verstrijken van een termijn van drie jaren, te rekenen van het ogenblik waarop de bekrachtigingsoorkonde ter toepassing van artikel 68, ingediend wordt.

Art. 29.

Bij de Commissie mag geen zaak aanhangig worden gemaakt dan na aanwending van alle binnenlandse rechtsmiddelen, overeenkomstig het algemeen erkend internationaal recht, en binnen de termijn van zes maanden, te rekenen van de datum waarop de binnenlandse eindbeslissing getroffen is.

Art. 30.

1) De Commissie neemt geen kennis van een op grond van artikel 28 ingediend verzoekschrift, wanneer :

- a) het naamloos is;
- b) wezenlijk hetzelfde is als een verzoekschrift dat tevoren door de Commissie onderzocht of reeds aan een ander internationaal onderzoeks- of verzoeningslichaam onderworpen is en indien het geen nieuwe feiten bevat.

2) De Commissie verklaart onontvankelijk elk verzoekschrift op grond van artikel 28 ingediend, dat zij strijdig met de bepalingen van deze Conventie, kennelijk ongegrond of onrechtmatig acht.

3) De Commissie verworpt elk verzoekschrift dat zij onaanvaardbaar acht op grond van artikel 29.

Art. 31.

Dans le cas où la Commission retient la requête:

a) afin d'établir les faits, elle procède à un examen contradictoire de la requête avec les représentants des parties et, s'il y a lieu, à une enquête pour la conduite efficace de laquelle les Etats intéressés fourniront toutes facilités nécessaires, après échange de vues avec la Commission;

b) elle se met à la disposition des intéressés en vue de parvenir à une solution amiable de l'affaire qui s'inspire du respect des Droits de l'homme, tels que les reconnaît la présente Convention.

Art. 32.

1) La Commission remplit les fonctions prévues à l'article 31, au moyen d'une sous-commission composée de sept membres de la Commission.

2) Chaque intéressé peut désigner un membre de son choix pour faire partie de la sous-commission.

3) Les autres membres sont désignés par tirage au sort, conformément aux dispositions prévues par le règlement intérieur de la Commission.

Art. 33.

Si elle parvient à obtenir un règlement amiable, conformément à l'article 31, la sous-commission dresse un rapport qui est transmis aux Etats intéressés, au Comité des Ministres et au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, aux fins de publication. Ce rapport se limite à un bref exposé des faits et à la solution adoptée.

Art. 34.

1) Si cette solution n'a pu intervenir, la Commission rédige un rapport dans lequel elle constate les faits et formule un avis sur le point de savoir si les faits constatés révèlent de la part de l'Etat intéressé, une violation des obligations qui lui incombent aux termes de la Convention. Les opinions de tous les membres de la Commission sur ce point peuvent être exprimés dans ce rapport.

2) Le rapport est transmis au Comité des Ministres; il est également communiqué aux Etats intéressés, qui n'ont pas la faculté de le publier.

3) En transmettant le rapport au Comité des Ministres, la Commission peut formuler les propositions qu'elle juge appropriées.

Art. 31.

Ingeval de Commissie het verzoekschrift aanvaardt:

a) doet zij, ter vaststelling van de feiten, een contradictoir onderzoek van de zaak met vertegenwoordigers van partijen en zo nodig, een enquête voor welker afdoend verloop de betrokken Staten alle vereiste faciliteiten zullen toestaan na overleg met de Commissie;

b) stelt zij zich ter beschikking van partijen om tot een minnelijke schikking van de zaak te geraken, met inachtneming van de Rechten van de mens als bij deze Conventie erkend.

Art. 32.

1) De Commissie vervult de bij artikel 31 bepaalde opdrachten door middel van een sub-commissie, bestaande uit zeven leden der Commissie.

2) Elke betrokken partij mag een lid van haar keuze aanwijzen om van de sub-commissie deel uit te maken.

3) De overige leden worden bij loting aangewezen, overeenkomstig het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Art. 33.

Wanneer de Commissie tot een minnelijke schikking geraakt overeenkomstig artikel 31, maakt zij een verslag op dat aan de betrokken Staten, het Comité van Ministers en de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa wordt gezonden ter bekendmaking. Dat verslag beperkt zich tot een bondige uiteenzetting van de feiten en de bereikte oplossing.

Art. 34.

1) Indien zulke oplossing niet kon worden bereikt, maakt de Commissie een verslag op, waarin zij de feiten vermeldt en advies uitbrengt over de vraag of de bevonden feiten een door de betrokken Staat begane schending van zijn verplichtingen ingevolge de Conventie uitmaken. De mening van alle leden van de Commissie over dit punt kan in het verslag worden vermeld.

2) Het verslag wordt aan het Comité van Ministers gezonden; het wordt insgelijks medegedeeld aan de betrokken Staten, die niet gerechtigd zijn het bekend te maken.

3) Bij het verzenden van het verslag van het Comité van Ministers, kan de Commissie zodanige voorstellen doen als zij geschikt acht.

Art. 35.

1) Si, dans un délai de trois mois à dater de la transmission au Comité des Ministres du rapport de la Commission, l'affaire n'est pas déférée à la Cour par application de l'article 51 de la présente Convention, le Comité des Ministres prend, par un vote à la majorité des deux tiers des représentants ayant le droit de siéger au Comité, une décision sur la question de savoir s'il y a eu ou non une violation de la Convention.

2) Dans l'affirmative, le Comité des Ministres fixe un délai dans lequel la Haute Partie Contractante intéressée doit prendre les mesures qu'entraîne la décision du Comité des Ministres.

3) Si la Haute Partie Contractante intéressée n'a pas adopté des mesures satisfaisantes dans le délai imparti, le Comité des Ministres donne à sa décision initiale par la majorité prévue ci-dessus les suites qu'elle comporte et publie le rapport.

4) Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à considérer comme obligatoire pour elles toute décision que le Comité des Ministres peut prendre en application des paragraphes précédents.

Art. 36.

La Commission siège à huis clos.

Art. 37.

Les décisions de la Commission sont prises à la majorité des membres présents et votants; les décisions de la sous-commission sont prises à la majorité de ses membres.

Art. 38.

La Commission se réunit lorsque les circonstances l'exigent. Elle est convoquée par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Art. 39.

La Commission établit son règlement intérieur.

Art. 40.

Le Secrétariat de la Commission est assuré par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

TITRE IV.**Art. 41.**

La Cour européenne des Droits de l'homme se compose d'un nombre de juges égal à celui des Membres du

Art. 35.

1) Indien de zaak binnen drie maanden na de overzending van het verslag aan het Comité van Ministers, niet naar het Hof is verwezen bij toepassing van artikel 51 van deze Conventie, beslist het Comité van Ministers, bij meerderheid van twee derde zijner leden, die zitting hebben in het Comité, of er een schending van de Conventie is geweest.

2) Zo ja, stelt het Comité van Ministers een termijn, binnen welke de betrokken Hoge Verdragsluitende Partij de maatregelen ingevolge de beslissing van het Comité van Ministers moet treffen.

3) Heeft de betrokken Hoge Verdragsluitende Partij geen bevredigende maatregelen getroffen binnen de voorgeschreven termijn, dan beslist het Comité van Ministers met de hierboven bepaalde meerderheid welke gevolgen aan zijn oorspronkelijke beslissing zullen worden gegeven en maakt het het verslag bekend.

4) De Hoge Verdragsluitende Partijen zullen zich gebonden achten door elke beslissing, welke het Comité van Ministers bij toepassing van de voorgaande paragrafen kan nemen.

Art. 36.

De Commissie vergadert met gesloten deuren.

Art. 37.

De Commissie beslist bij meerderheid van de aanwezige en medestemmende leden; de sub-commissie beslist bij meerderheid van haar leden.

Art. 38.

De Commissie vergadert wanneer de omstandigheden het vereisen. Zij wordt bijeengeroepen door de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

Art. 39.

De Commissie maakt haar huishoudelijk reglement op.

Art. 40.

Het Secretariaat van de Commissie wordt waargenomen door de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

TITEL IV.**Art. 41.**

Het Europees Hof voor de Rechten van de mens is samengesteld uit een aantal rechters, gelijk aan dat van

Conseil de l'Europe. Elle ne peut comprendre plus d'un ressortissant d'un même Etat.

Art. 42.

1) Les membres de la Cour sont élus par l'Assemblée Consultative à la majorité des voix exprimées sur une liste de personnes présentée par les Membres du Conseil de l'Europe, chacun de ceux-ci devant présenter trois candidats, dont deux au moins de sa nationalité.

2) Les candidats devront jouir de la plus haute considération morale et réunir les conditions requises pour l'exercice de hautes fonctions judiciaires ou être des jurisconsultes possédant une compétence notoire.

Art. 43.

1) Les membres de la Cour sont élus pour une durée de 9 ans. Ils sont rééligibles. Toutefois, en ce qui concerne les membres nommés à la première élection, les fonctions de quatre des membres prendront fin au bout de trois ans; celles de quatre autres membres prendront fin au bout de six ans.

2) Les membres dont les fonctions prendront fin aux termes des périodes initiales de trois et six ans, sont désignés par tirage au sort effectué par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, immédiatement après qu'il aura été procédé à la première élection.

3) Les membres de la Cour restent en fonctions jusqu'à leur remplacement. Après ce remplacement, ils continuent de connaître des affaires dont ils sont déjà saisis.

Art. 44.

La Cour élit son Président et son Vice-président pour une durée de trois ans. Ils sont rééligibles.

Art. 45.

Les membres de la Cour reçoivent une indemnité par jour de fonction, à fixer par le Comité des Ministres.

Art. 46.

Pour l'examen de chaque affaire portée devant elle, la Cour est constituée en une Chambre composée de sept juges. En feront partie d'office le juge ressortissant de tout Etat intéressé ou, à défaut, une personne de son choix pour siéger en qualité de juge; les noms des autres juges sont tirés au sort avant le début de l'examen de l'affaire par les soins du Président.

de leden van de Raad van Europa. In het Hof mag nie meer dan één onderdaan van een en dezelfde Staat zetelen

Art. 42.

1) De leden van het Hof worden door de Raadgevende Vergadering verkozen, bij meerderheid van de stemmen uitgebracht op een lijst van personen, die voorgedragert worden door de leden van de Raad van Europa, met dier verstande dat elk dezer leden drie kandidaten moet voordragen, waaronder ten minste twee van zijn nationaliteit

2) De kandidaten moeten de hoogste zedelijke faam genieten en voldoen aan de voor de uitoefening van hoge rechterlijke functies gestelde voorwaarden, of rechtsgeleerden met algemeen bekende bevoegdheid zijn.

Art. 43.

1) De leden van het Hof worden voor een termijn van negen jaar verkozen. Zij zijn herkiesbaar. Evenwel, wat betreft de bij de eerste verkiezing benoemde leden, zullen de functies van vier der leden na verloop van drie jaren een einde nemen; die van vier andere leden zullen na verloop van zes jaren een einde nemen.

2) De leden, wier functies een einde nemen na verloop van de aanvankelijke termijnen van drie en zes jaren, worden onmiddellijk na de eerste verkiezing bij uitloting aangewezen, door toedoen van de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

3) De leden van het Hof blijven in functie tot wanneer zij vervangen zijn. Na hun vervanging blijven zij verder kennis nemen van de zaken die bij hen reeds aanhangig zijn.

Art. 44.

Het Hof verkiest zijn Voorzitter en zijn Ondervoorzitter voor een termijn van drie jaren. Zij zijn herkiesbaar.

Art. 45.

De leden van het Hof ontvangen per dag functie een vergoeding, vast te stellen door het Comité van Ministers.

Art. 46.

Voor het onderzoek van elke aanhangig gemaakte zaak wordt het Hof tot een uit zeven rechters bestaande Kamer ingericht. Maken daarvan van ambtswege deel uit de rechter die onderdaan is van de betrokken Staat of, als er geen is, een persoon van zijn keuze, die als rechter zal zetelen; de overige rechters worden, vooraleer de zaak in behandeling komt, bij uitloting aangewezen, door toedoen van de Voorzitter.

Art. 47.

Seules les Hautes Parties Contractantes et la Commission ont qualité pour se présenter devant la Cour.

Art. 48.

La compétence de la Cour s'étend à toutes les affaires concernant l'interprétation et l'application de la présente Convention que les Hautes Parties Contractantes ou la Commission lui soumettront, dans les conditions prévues par l'article 51.

Art. 49.

1) Chacune des Hautes Parties Contractantes peut, à n'importe quel moment, déclarer reconnaître comme obligatoire de plein droit et sans convention spéciale, la juridiction de la Cour sur toutes les affaires concernant l'interprétation et l'application de la présente Convention.

2) Les déclarations ci-dessus visées pourront être faites purement et simplement ou sous la condition de réciprocité de la part de plusieurs ou de certaines autres Parties Contractantes ou pour une durée déterminée.

3) Ces déclarations seront remises au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe qui en transmettra copie aux Hautes Parties Contractantes.

Art. 50.

La Cour ne peut être saisie d'une affaire qu'après la constatation, par la Commission, de l'échec du règlement amiable et dans le délai de trois mois prévu à l'article 35.

Art. 51.

A la condition que la Haute Partie Contractante intéressée, s'il n'y en a qu'une, ou les Hautes Parties Contractantes intéressées, s'il y en a plus d'une, soient soumises à la juridiction obligatoire de la Cour ou, à défaut, avec le consentement ou l'agrément de la Haute Partie Contractante intéressée, s'il n'y en a qu'une, ou des Hautes Parties Contractantes intéressées, s'il y en a plus d'une, la Cour peut être saisie :

- a) par la Commission;
- b) par une Haute Partie Contractante dont la victime est le ressortissant;
- c) par une Haute Partie Contractante qui a saisi la Commission;
- d) par une Haute Partie Contractante mise en cause.

Art. 47.

Alleen de Hoge Verdragsluitende Partijen en de Commissie zijn bevoegd om een zaak voor het Hof te brengen.

Art. 48.

Het Hof is bevoegd voor al de zaken betreffende de uitlegging en de toepassing van de onderwerpelijke conventie, welke de Hoge Verdragsluitende Partijen of de Commissie zullen voorleggen, onder de bij artikel 51 voorgeschreven voorwaarden.

Art. 49.

1) Ieder der Hoge Verdragsluitende Partijen kan, te allen tijde, verklaren dat zij de rechtspraak van het Hof van rechtswege en zonder bijzondere overeenkomst als dwingend erkent in al de zaken betreffende de uitlegging en de toepassing van de onderwerpelijke conventie.

2) De vorenbedoelde verklaringen kunnen onvoorwaardelijk afgelegd worden ofwel onder voorwaarde van wederkerigheid vanwege verscheidene of sommige andere Verdragsluitende Partijen ofwel voor een onbepaalde termijn.

3) Deze verklaringen worden overhandigd aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, die afschrift er van aan de Hoge Verdragsluitende Partijen overzendt.

Art. 50.

Een zaak kan bij het Hof slechts aanhangig gemaakt worden nadat de Commissie binnen de in artikel 35 voorgeschreven termijn van drie maanden de mislukking van de minnelijke regeling heeft vastgesteld.

Art. 51.

Op voorwaarde dat de betrokken Hoge Verdragsluitende Partij, indien er slechts één is, of de betrokken Hoge Verdragsluitende Partijen, indien er meer dan één is, aan de dwingende rechtspraak van het Hof onderworpen zijn of, zoniet, met de in- of toestemming van de betrokken Hoge Verdragsluitende Partij, indien er slechts één is, of van de betrokken Verdragsluitende Partijen, indien er meer dan één is, kan een zaak vóór het Hof gebracht worden :

- a) door de Commissie;
- b) door een Hoge Verdragsluitende Partij wier onderhorige het slachtoffer is;
- c) door een Hoge Verdragsluitende Partij die de zaak bij de Commissie aanhangig heeft gemaakt;
- d) door een Hoge Verdragsluitende Partij tegen wie de klacht is gericht.

Art. 52.

En cas de contestation sur le point de savoir si la Cour est compétente, la Cour décide.

Art. 53.

Si la décision de la Cour déclare qu'une décision prise ou une mesure ordonnée par une autorité judiciaire ou toute autre autorité d'une Partie Contractante se trouve entièrement ou partiellement en opposition avec des obligations découlant de la présente Convention, et si le droit interne de ladite Partie ne permet qu'imparfaitement d'effacer les conséquences de cette décision ou de cette mesure, la décision de la Cour accorde, s'il y a lieu, à la partie lésée, une satisfaction équitable.

Art. 54.

- 1) L'arrêt de la Cour est motivé.
- 2) Si l'arrêt n'exprime pas en tout ou en partie l'opinion unanime des juges, tout juge aura le droit d'y joindre l'exposé de son opinion individuelle.

Art. 55.

L'arrêt de la Cour est définitif.

Art. 56.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à se conformer aux décisions de la Cour dans les litiges auxquels elles sont parties.

Art. 57.

L'arrêt de la Cour est transmis au Comité des Ministres qui en surveille l'exécution.

Art. 58.

La Cour établit son règlement et fixe sa procédure.

Art. 59.

- 1) La première élection des membres de la Cour aura lieu après que les déclarations des Hautes Parties Contractantes visées à l'article 49 auront atteint le nombre de huit.
- 2) La Cour ne peut être saisie avant cette élection.

Art. 52.

Bij betwisting over de vraag of het Hof bevoegd is, beslist het Hof.

Art. 53.

Indien het Hof verklaart, dat een beslissing of maatregel van een rechterlijke of enige andere overheid van een Verdragsluitende Partij geheel of gedeeltelijk in strijd is met de verplichtingen ingevolge deze Conventie en indien de landswet van bedoelde Partij slechts gedeeltelijk herstel van de gevolgen van die beslissing of die maatregel mogelijk maakt, zal de beslissing van het Hof, zo nodig, aan de benadeelde Partij billijke voldoening geven.

Art. 54.

- 1) Het arrest van het Hof wordt met redenen omkleed.
- 2) Indien het arrest niet geheel of gedeeltelijk de eenparige mening der rechters uitdrukt, mag elke rechter er zijn persoonlijke mening aan toevoegen.

Art. 55.

Het arrest van het Hof is onherroepelijk.

Art. 56.

De Hoge Verdragsluitende Partijen verbinden zich te handelen naar de beslissingen van het Hof inzake geschillen waarin zij partij zijn.

Art. 57.

Het arrest van het Hof wordt aan het Comité van Ministers overgezonden, dat voor de uitvoering waakt.

Art. 58.

Het Hof maakt zijn reglement op en bepaalt zijn procedure.

Art. 59.

- 1) De eerste verkiezing van de leden van het Hof zal plaats hebben, nadat de verklaringen van de Hoge Verdragsluitende Partijen als bedoeld in artikel 49 een totaal van acht hebben bereikt.
- 2) Vóór die verkiezing kan geen zaak voor het Hof worden gebracht.

TITRE V.

DISPOSITIONS DIVERSES ET FINALES

Art. 60.

Le gouvernement de toute Partie Contractante fournira sur demande du Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, les explications requises sur la manière dont son droit interne assure l'application effective de toutes les dispositions de cette Convention.

Art. 61.

Les dépenses de la Commission et de la Cour sont à la charge du Conseil de l'Europe.

Art. 62.

Les membres de la Commission et de la Cour jouissent, pendant l'exercice de leurs fonctions, des privilèges et immunités prévus à l'article 40 du Statut du Conseil de l'Europe et dans les Accords conclus en vertu de cet article.

Art. 63.

Aucune des dispositions de la présente Convention ne sera interprétée comme limitant ou portant atteinte aux Droits de l'homme et libertés fondamentales qui pourraient être reconnus conformément aux lois de toute Partie Contractante ou à toute autre Convention à laquelle cette Partie Contractante est partie.

Art. 64.

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux pouvoirs conférés au Comité des Ministres par le Statut du Conseil de l'Europe.

Art. 65.

Les Hautes Parties Contractantes renoncent réciproquement, sauf compromis spécial, à se prévaloir des traités, conventions ou déclarations existant entre elles, en vue de soumettre, par voie de requête, un différend né de l'interprétation ou de l'application de la présente Convention à un mode de règlement autre que ceux prévus par ladite Convention.

Art. 66.

1) Tout Etat peut, au moment de la signature de la présente Convention ou du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, formuler une réserve au sujet d'une disposition particulière de la Convention, dans la mesure où une loi alors en vigueur sur son territoire n'est

TITEL V.

DIVERSE EN SLOTBEPALINGEN

Art. 60.

De regering van elke Verdragsluitende Partij verstrekt, op verzoek van de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, de nodige ophelderingen over de wijze, waarop het recht in hun land voorziet in de toepassing van alle bepalingen van deze Conventie.

Art. 61.

De uitgaven van de Commissie en van het Hof zijn ten laste van de Raad van Europa.

Art. 62.

De leden van de Commissie en van het Hof genieten gedurende de uitoefening van hun functie de voorrechten en onschendbaarheden als bepaald in artikel 40 van het statuut van de Raad van Europa en in de Akkoorden, gesloten krachtens bedoeld artikel.

Art. 63.

Geen bepaling van deze Conventie zal worden uitgelegd als een beperking van of een inbreuk op de Rechten van de mens en op de fundamentele vrijheden, welke mochten erkend zijn overeenkomstig de wetten van een Verdragsluitende Partij, of enige andere conventie waarin deze partij betrokken is.

Art. 64.

Geen bepaling van deze Conventie doet afbreuk aan de macht, welke het Statuut van de Raad van Europa aan het Comité van Ministers verleent.

Art. 65.

De Hoge Verdragsluitende Partijen zien er van af, behoudens bijzonder vergelijk, zich op onder hen bestaande verdragen, overeenkomsten of verklaringen te beroepen, om een geschil inzake interpretatie of toepassing van deze Conventie bij verzoekschrift te onderwerpen aan een andere wijze van beslechting dan in deze Conventie omschreven is.

Art. 66.

1) Elke Staat kan, bij de ondertekening van deze Conventie of bij het indienen van de bekrachtigings- of toetredingsoorkonde voorbehoud maken betreffende een bijzondere bepaling van de Conventie, voor zover een op zijn grondgebied vigerende wet niet met die bepaling

pas conforme à cette disposition. Les réserves de caractère général ne sont pas autorisées aux termes du présent article.

2) Toute réserve émise conformément au présent article comporte un bref exposé de la loi en cause.

3) Tout Etat peut également, au moment de la signature de la présente Convention ou du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, faire une déclaration limitant, suivant les modalités prévues à l'article 28 de la présente Convention pour tout ou partie des territoires auxquels la Convention s'applique, la compétence de la commission pour connaître des requêtes de personnes physiques, d'organisations non gouvernementales ou de groupes de particuliers.

Art. 67.

1) Une Haute Partie Contractante ne peut dénoncer la présente Convention qu'après l'expiration d'un délai de cinq ans à partir de la date d'entrée en vigueur de la Convention à son égard et moyennant un préavis de six mois, donné par une notification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, qui en informe les autres Parties Contractantes.

2) Cette dénonciation ne peut avoir pour effet de délier la Haute Partie Contractante intéressée des obligations contenues dans la présente Convention en ce qui concerne tout fait qui, pouvant constituer une violation de ces obligations aurait été accompli par elle antérieurement à la date à laquelle la dénonciation produit effet.

3) Sous la même réserve cesserait d'être Partie à la présente Convention, toute Partie Contractante qui cesserait d'être Membre du Conseil de l'Europe.

Art. 68.

1) La présente Convention sera ouverte à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe et soumise à ratification. Les ratifications seront déposées auprès du Secrétariat Général du Conseil de l'Europe.

2) La présente Convention entrera en vigueur après le dépôt de dix instruments de ratification.

3) Pour tout signataire qui la ratifiera ultérieurement, la Convention entrera en vigueur dès le dépôt de l'instrument de ratification.

4) Tout Membre du Conseil de l'Europe peut par la suite adhérer à la présente Convention en déposant son instrument d'adhésion auprès du Secrétariat Général du Conseil de l'Europe.

overeenstemt. Voorbehoud van algemene aard is toegelaten naar luid van dit artikel.

2) Elk in overeenstemming met dit artikel gemaakt voorbehoud houdt een korte uiteenzetting van de betrekken wet in.

3) Elke Staat kan ook bij de ondertekening van de Conventie of bij de indiening van de bekrachtigingsoorkonde een verklaring afleggen volgens in artikel 28 van deze Conventie voorziene modaliteit die voor al of deel van de gebieden, waarop de Conventie van toepassing is, de bevoegdheid van de Commissie beperkt om kennis te nemen van de verzoeken van natuurlijke personen, van niet-regeringslichamen of van groepen van particulieren.

Art. 67.

1) Een Hoge Verdragsluitende Partij kan deze Conventie slechts opzeggen na verstrijking van een termijn van vijf jaar, ingaande op de datum, waarop zij als partij tot de Conventie is toegetreden, en mits er zes maanden vooraf kennis van te geven aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, die de andere Verdragsluitende Partijen op de hoogte brengt.

2) Deze opzegging kan de betrokken Hoge Verdragsluitende Partij niet ontslaan van de verplichtingen, die in deze conventie vervat zijn, wat betreft enige handeling die, een schending van de verplichtingen kunnende zijn door haar zou gepleegd zijn vóór de datum, waarop de opzegging uitwerking kreeg.

3) Elke Hoge Verdragsluitende Partij, die ophoudt lid van de Raad van Europa te zijn, zal, onder hetzelfde voorbehoud, ophouden partij bij deze Conventie te zijn.

Art. 68.

1) De Conventie zal voor ondertekening door de Statenleden van de Raad van Europa openstaan en aan bekrachtiging onderworpen worden. De bekrachtigingsoorkonden worden bij het Secretariaat-Generaal van de Raad van Europa ingediend.

2) Deze conventie treedt in werking na indiening van tien bekrachtigingsoorkonden.

Voor elke ondertekenaar, die ze naderhand bekrachtigt, zal de Conventie in werking treden bij de indiening van de bekrachtigingsoorkonde.

4) Elk lid van de Raad van Europa kan later tot deze Conventie toetreden door zijn toetredingsoorkonde bij het Secretariaat-Generaal van de Raad van Europa in te dienen.

5) Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera à toutes les Hautes Parties Contractantes l'entrée en vigueur de la Convention, les noms des Hautes Parties Contractantes qui l'auront ratifiée, ainsi que le dépôt de tout instrument de ratification ou d'adhésion intervenu ultérieurement.

5) De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa zal aan al de Hoge Verdragsluitende Partijen kennis geven van de inwerkingtreding van de Conventie, van de namen van de Hoge Verdragsluitende Partijen die ze zullen bekrachtigd hebben, alsmede van de indiening van elke latere bekrachtigings- of toetredingsoorkonde.